

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1880 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1881.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1881.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1880 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1881.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1881.

ΠΑΝ 174925 018 00

Επισημοποιημένο αντίγραφο
του βιβλίου: ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ
τομ. 10
Αθήνα, 1881
Εκδόσεις: 18

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1881, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνῆλθον εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐταῖροι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἑταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Σπυρ. Φιντικλῆς προσεφώνησεν αὐτούς, ὡς ἀποδημοῦντος τοῦ προέδρου Ἀλ. Κοντοσταύλου, καὶ προσεκάλεσε τὸν γραμματέα Στέφανον Κουμανούδην νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Παρελθὼν δὲ οὗτος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Κ ύ ρ ι ο ι .

Περὶ τῶν ἐταίρων πρώτων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας, δίδομεν πληροφορίας τὰς ἐξῆς·

Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Μητρώον τῆς Ἑταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐ τ α ῖ ρ ο ι εἴκοσι καὶ εἰς. Τούτων κάτοικοι μὲν τῆς πρωτευούσης δώδεκα, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἕξ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Λυπηρὸν δὲ καθῆκον ἐκτελοῦντες ἀναφέρομεν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων ἀπέθαναν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἑπτὰ, ἐξ ὧν ἄξιος μάλιστα μνήμης διηνεχοῦς διὰ τε τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν καὶ δι' ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ὁ τῆ

30ῆ παρελθόντος Μαΐου τελευτήσας καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Φίλιππος Ἰωάννου, ὅστις, καθὼς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς νῦν ἐνταῦθα παρόντας καὶ τοὺς ἀπόντας ἐταίρους, εἴκοσιν ὄλα ἔτη προήδρευσε τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν. Ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη ἐν ταύτῳ δὲ καὶ βάσιμος παιδεία αὐτοῦ καὶ ἡ βαθεῖα σύνεσις, πρὸς δὲ καὶ ἡ ὑπόληψις, ἦν ἔσω καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος διὰ ταῦτα τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προτερήματα εἶχε, μεγάλως τὴν Ἑταιρίαν ὠφέλησαν. Ἐπ' αὐτοῦ προεδρεύοντος κραταιωθείσα ἡ Ἑταιρία χρηματικῶς ἐπεχείρησε πολυδαπάνους ἀνασκαφάς, αἵτινες προσέβασαν σημαντικὰ τὴν γνῶσιν τῆς Ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας καὶ ἰδρυσεν σὺλλογὰς ἀρχαίων ἀξιολόγους, μετὰ τινος ἐν Ἀθήναις πρώτην φοράν φανείσης Μουσειακῆς τάξεως. Ὅθεν καὶ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ὅτε ὁ ἀνὴρ ἔνεκα γῆρως ἀπεχώρει τοῦ ἀξιώματος τῆς προεδρίας, δικαίως αὐτὸν οἱ τότε ἐνταῦθα συνελθόντες ἐταῖροι ἐτίμησαν, ψηφίσαντες τὴν κατασκευὴν λιθίνης αὐτοῦ προτομῆς καὶ ὀνομάσαντες αὐτὸν ἐπιτίμιον διὰ βίου πρόεδρον. Ἄλλ' ἐμέλλεν ὄχι ἐπὶ πολὺ ἔτι νὰ μένη ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀπολαύων εἰς τὸ γῆρας τὸν ὀφειλόμενον τῶν συμπολιτῶν τοῦ σεβασμῶν καὶ προσδοκῶν εὐελπίστως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ πατρίδος Θεσσαλομαγνησίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠγωνίσθη νέος ὢν. Πῶς δὲ ἐξετέλεσε δι' ὄλου τοῦ μακροῦ τοῦ βίου τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντα διὰ διδασκαλίας καὶ συγγραφῆς καὶ ἄλλων παγκοίνου ὠφελείας ἐνεργειῶν, ἀναπαύων εὐτω τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν, θέλει μαρτυρήσει ἡ ἱστορία τῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀναγεννήσεως. Παρ' ἡμῶν δὲ ἰδίᾳ σήμερον καὶ τοῦτο εἰς αὐτὸν προσμαρτυρητέον, ὅτι καὶ ἐν τῇ διαθήκῃ του ἐμνήσθη τῆς Ἑταιρίας, δίδων εὐτω καὶ εἰς ἄλλους καλὸν παράδειγμα, τρίτο· αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1887 πρώτης

συστάσεως τῆς Ἑταιρίας (*). Τὸ ἐκ δισηγίλιων δραχμῶν κληροδότημά του εἰσепράχθη ἐγκαίρως. Περί δὲ τῆς ψηφισθείσης προτομῆς του πληροφοροῦμεν τοὺς ἐταίρους, ὅτι τὸ δι' αὐτὴν πρόπλασμα, ζῶντος ἐτι τοῦ μακαρίτου, κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ γλύπτου Λ. Φυτάλη, νῦν δὲ καὶ εἰς λίθον μεταφέρεται καὶ ὅσον οὕτω συντελεῖται, ἵνα ἐνιδρυθῇ ἡ εἰκὼν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας. Καὶ τὴν ἄλλην δὲ ψηφισθεῖσαν προτομὴν τοῦ μακαρίτου Ἰακώβου Ῥίζου τοῦ Νερουλοῦ ὁ αὐτὸς τεχνίτης ἐν πηλῷ ἤδη συνετέλεσε, λαθὼν ὁμως ἐξ ἀνάγκης τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου ἐκ τινος λιθογραφήματος περιεχομένου ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Νερουλοῦ *Cours de literature grecque moderne*. Genève, 1827, ὅχι δέ, ὡς ἦτο εὐκτόν, ἐξ ἄλλης τινὸς εἰκόνας, ὑπαρχούσης πρώην παρὰ ταῖς ἐνταῦθα ζώσας θυγατράσι τοῦ μακαρίτου, διότι ἡ εἰκὼν αὕτη ζητηθεῖσα δὲν εὐρέθη. Ταῦτα μὲν οὕτως.

Συνδρομὴν δὲ τακτικὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἐταῖροι 105, καὶ δὴ 90 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 10 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 5 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἧτοι κεινά, ὄντα ἐν συνόλῳ 12, περὶ ὧν κατόπιν.

Ἐν τούτοις εἰ καὶ ὀλίγοι ἐκ πολλῶν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ μητρώῳ συνδραμον, τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς μυριάδας τινὰς δραχμῶν, ἕνεκα μειζόνων

(*) Φαίνεται μὲν παράδοξον, ἀλλὰ δὲν εἶναι καθ' ἑμᾶς καὶ ἀνεξήγητον τὸ ὅτι ἐκ πάντων τῶν κοινωφελῶν τῆς Ἑλλάδος ἰδρυμάτων μόνη ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἔχει τὴν ἄξηλον μοῖραν τοῦ νὰ μὴ δύναται εἰ μὴ σπανιώτατα νὰ προτελῶσιν εἰς αὐτὴν κληροδοτήματα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου καὶ τόπου νὰ εἰπωμὲν τι πλεονέκτερον περὶ τούτου.

τινῶν τῆς συνήθους τακτικῶν συνδρομῶν ἄς παρέσχον κοινά τινα ἢ ἑταῖροι καὶ ἕνεκα ἐκτάκτων τινῶν προσφορῶν, πρὸ πάντων δὲ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ λαχείου καὶ ἄλλων εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ πᾶσον τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σῆμα δημοσιευθῆ ἔν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν τοὺς δόντας ἄνω τῶν 100 δραχμῶν. Εἶναι ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης, δούς τὴν πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν του, δρ. 560, ὁ ἐν Βιέννῃ Γεώργ. Ἀλ. Μαυροκορδάτος, δρ. 50 τακτικὴν καὶ ἐκτ. 448, καὶ ὁ ἐνταῦθα Γεώργ. Σκυγδουρῆς, δρ. 112.

Ἐκ δὲ τῶν συνδραμόντων κοινῶν ἤτοι σωματείων πρωτεύει τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ ὡς συνήθως προσήνεγκε δρ. χιλίας, μετ' αὐτὸ δὲ ἔρχονται δῆμοι τρεῖς, ὁ δῆμος Ἀθηναίων, δρ. 300, ὁ Ἑρμουπόλεως δρ. 200 καὶ ὁ Πειραιέων δρ. 100 καὶ οὐδεὶς ἄλλος οὐδὲ λεπτόν. Ἐκ δὲ τῶν ὀκτῶ ἰερῶν μονῶν αἱ ὁποῖαι ἐφέτος συνέδραμον, ἢ τῶν Ταξιάρχων ἐν Λιγίῳ ἔδωκε δρ. 100, αἱ δὲ ἄλλαι ἐπτὰ μικρότερα μὲν ποσά, ἀλλ' εἶναι αἱ μόναι τακτικῶς συντρέχουσαι τῇ Ἑταιρίᾳ, εὔσαι σχεδὸν πᾶσαι ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ φιλαρχαίου ἐπισκόπου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Δοσιθέου, ὅστις καὶ αὐτὸς συντρέχει καὶ τὰς μονὰς εἰς τοῦτο προτρέπει, ὡς καὶ πέρυσιν εἶπομεν.

Δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐφέτος εἰς μεμψιμοίρους παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἀπροθύμου τῶν ἑταίρων καὶ τῶν δῆμων καὶ τῶν μονῶν εἰς χορηγίας πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν, διότι καιρὸς παντὶ πράγματι. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ ὅτι ὀλῶς ἐκόπη διὰ τὸ π. ἔ. 1880 ἢ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρότερον δεδομένη εἰς τὴν Ἑταιρίαν συνδρομὴ, ἐνῶ αἱ εἰς ἄλλας ἑταιρίας καὶ

σωματεῖα ὄχι. Τοῦτο ἄδικον, καὶ μάλιστα ὅταν ληρθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μυριάδας δραχμῶν ἄνευ τόκου προκαταβάλλει ἡ Ἐταιρία ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἔργα τῆς Ἐταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἐν τὸς τοῦ ἔτους διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον πολλὰ καὶ διάφορα καὶ ἱκανῶς δαπανηρά, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς διαφόρους τόπους τοῦ βασιλείου, δι' ὃ καὶ εἰς τοὺς ἐταίρους τοὺς ἐνταῦθα νῦν συνηγμένους ἔμειναν ἀγνωστότερα. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ διαλάβωμεν, εἰ καὶ συντόμως, περὶ πάντων, ἵνα μὴ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ἔτος ὑπῆρξεν ἄγονον ἀρχαιολογικῶς.

Ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς 17 Μαρτίου 1880 ἐπανελάβε τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ἓνα μῆνα τὴν νοτίως τοῦ Διπύλου ἀνασκαφήν, ἵνα ἀποκομίσῃ ὅσα ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους εἶχον ἀπομείνει ὀλίγα χῶματα ἐκτὸς τοῦ διπλοῦ ἐκεῖ περιβόλου τοῦ ἄστεως, προβῆ δὲ ὕστερον καὶ ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἤτοι ἐσωτέρω περιβόλου ἐπὶ γηπέδου νεωστὶ τότε ἀγορασθέντος παρὰ τὴν Πειραικὴν ὁδόν. Ἡ ἀπ' αἰῶνων συσσώρευσις τῶν χωμάτων εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἦτο μεγάλη, ἀποκομισθέντων δὲ αὐτῶν οὐδὲν κτίσμα ἄξιον λόγου εὑρέθη ἐν τῷ ἀνατολικωτέρω μέρει τοῦ γηπέδου, πλὴν τοίχων τινῶν κακοκτίστων ἀνηκόντων ἴσως τὸ πάλαι εἰς τὰ παραρτήματα καὶ τὰς ἀλλὰς τοῦ λυχνοποιοῦ ἐκείνου, οὗ ἡ κάμινος ἔτι αὐτῶν σώζεται. Πρὸς αὐτῷ ὁμως τῷ ἐσωτέρω περιβόλῳ εὑρέθη ἔσωθεν ἐν ἐπιμηχεῖ πρόσκτισμα μετὰ βαθμίδων, ὅπερ πιθανῶς θὰ ἐχρησίμευέ ποτε ἵνα ἀναβαίνοντες οἱ φρουροὶ περιθέωσι τὰς ἐπάλλξεις χωροῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ πυλίδα· βαθμίδες δὲ καὶ ἄλλαι ἐφάνησαν, λελαξευμέναι αὐταὶ ἐν τῇ πέτρᾳ, τῇ πρὸς τῷ νοτιωτάτῳ ἄκρῳ τοῦ τείχους τούτου ἀποτόμως ὑψουμένη καὶ ἀντιστοιχοῦσα εἰς ἄλλας ὁμοίας ἔξωθεν

ὡσαύτως ἐπὶ τῆς πέτρας (1). Ταῦτα εἶναι τὸ ἐκ τῆς ἀνα-
σκαφῆς ταύτης οὐσιῶδες κέρδος, ὅπερ προσηκόντως θέ-
λει ἐκτιμηθῆ τότε ὅταν ἀρχαιολόγος τις ἰδῶν τῆς ὀχυ-
ρωματικῆς τῶν ἀρχαίων ἐξετάσῃ τὸ σύνολον τῶν ἀπὸ
ἐτῶν ἀποκεκαλυμμένων τούτων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τει-
χῶν, διδακτικωτάτων ὄντως διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως.
Τοῦτο καὶ πέρουσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ἠϋχίθημεν. Ἄλλὰ
πότε θέλει γίνεαι; Ὅχι πρὶν ἢ οἱ περίξ τόποι ὅλοι προσ-
κτηθῶσι τῷ δημοσίῳ, ἀρθῶσι δ' ἐκεῖθεν οἱ τοῦ φωταερίου
ἀγωγοὶ σωλῆνες, (περὶ ὧν τοσάκις τόσα εἶπομεν μα-
ταίως) καὶ τελειώσῃ ἡ ἀνακάθαρσις τῶν τόπων, ὅτε θέλει
εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ περίφραξις αὐτῶν ἢ χάριν καθαριό-
τητος ἀναγκαία καὶ ἵνα μὴ ἐμπίπτωσιν εἰς αὐτοὺς ζῶα
ἢ ἄνθρωποι. Νῦν δὲ ἀδυνατοῦν νὰ ποιήσῃ ταῦτα τὸ Συμ-
βούλιον ἀπεχώρησεν ἀθύμως τοῦ τόπου τούτου. Ἄλλο τι
σήμερον νὰ προσθέσωμεν δὲν εἶναι χρεία, εἰμὴ νὰ κατα-
λέξωμεν ἀπλῶς ὅσα σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν ἀρχαία
εὑρέθησαν, ὅπως ἐποιήσαμεν καὶ πέρουσι καὶ προπέρουσι,
διότι πλείονος λόγου δὲν εἶναι ἄξια, πλὴν μιᾶς εὐμεγέ-
θους στήλης ἐπιτυμβίας, ἐχούσης ἀναγλύπτους ὑδρίας
καὶ ἐπ' αὐτῶν παραστάσεις, ἐκ τῶν καλῶν χρόνων τῆς
Ἑλλάδος, ἧτις ὅμως ἔξωθεν τῶν τειχῶν τοῦ περιβόλου
εὑρέθη ὡς κάλυμμα ὑδραγωγείου, ὅπως καὶ ἄλλαι ἐξ
στήλαι ἢ κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, ἄλλως κεινί, ὡσαύτως
ἔξω εὑρέθησαν.

Εἶναι τὰ καταλεκτέα τὰδε:

(1) Ταῦτα πάντα μετὰ καὶ μιᾶς δεξαμενῆς κεραμοκτίστου ἤδη ἐγα-
ρίχθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ τῷ προστεθέντι εἰς τὰ πρὸ ἕξ μηνῶν ἐκδοθέντα
τελευταῖα πρακτικά τῆς Ἐταιρίας, ἐμνημονεύθησαν δὲ καὶ βραχίως ἐκεῖ
ἐν τινι σημειώσει, σελ. 9.

ΑΙΘΙΝΑ.

Α'. Γλυπτά.

περιφερῶν ἀγκυμάτων καὶ ἀναγλύφων τεμάχια, ἐν οἷς καὶ ἡ ἄνωτέρω μνημονευομένη στήλη	16	
σκευὴ διάφορα καὶ ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια	10	26

Β'. Ἐπιγραφαί.

ἐπιτύμβια	7	7
---------------------	---	---

ΠΗΛΑΙΑ

ἀγγεῖα κοινά, σῶα καὶ κολοβά	15	
λύχνοι, σῶοι καὶ κολοβοί, ὧν πλείστοι κοινότατοι, τινὲς μετὰ παραστάσεων τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς δὲ ἡ δύο Χριστιανικοί	61	
εἰδώλια (ὧν οὐδὲν ὀλόκληρον)	13	
ὀρθοκέραμοι καὶ ἄλλα τεμάχια σχήματος ἀρχιτεκτονικοῦ	4	
κωνικὰ καὶ ἀρτοειδῆ σωματίτι διὰ τρητῆ	55	
λαβὰ καὶ ἀμφορέων ξενικῶν ἐνεπιγράφοι, ἐν αἷς καὶ τινες τετράγωνοι ἔχουσαι Σειληνῶν πρόσωπα . .	12	160

ΧΑΛΚΑ

νομισματικὰ	4	4
-----------------------	---	---

ΓΥΨΙΝΑ

διάφορα μορφώματῃ καὶ μῆτραι	5	5
--	---	---

ΟΣΤΕΪΝΑ

ῥαβδίον ἔχον γεγλυμμένην σειρὰν ὠν	1	1
--	---	---

Τὸ ὅλον κομμῆτι 203

Πρὶν ἔμως μεταβῶμεν εἰς ἄλλου ἔργου ἀφήγησιν ῥητίων, ὅτι ἐν ταῖς τοίχοις ἐκείνοις εἴτινες ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς παρακολουθοῦντες τὰς διαφόρους τῆς πόλεως ὑπὸ νόμους καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς ἀγ. Τριάδος δια-

σχίζουσι καθέτως τὰ τοῦ περιβόλου τοῦ ἄστεος διπλᾶ τείχη, πρέπει δέ ποτε ἐντελῶς νὰ καθαιρεθῶσιν, ὡς μεταγενέστεροι καὶ κακόμορφοι, εἶχον παρατηρηθῆ πρὸ πολλοῦ ἐνωκοδομημένοι σποράδην καὶ λίθοι τινὲς εὐμεγέθεις πώρινοι λελαξευμένοι ἐπιμελῶς ὡς τμήματα κύκλου τινὸς μεγάλου. Τούτους ὄντας τὸν ἀριθμὸν 12 ἐξηγάγομεν ἐκ τῶν τοίχων, καί, ἵνα φανῆ, ὡς πόσῃν ἄρᾳ γε εἶχε διάμετρον τὸ ποτὲ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενον κυκλοφερὲς κτίσμα, ἐθέσαμεν πλησίον ἀλλήλων ἐν κυκλικῷ σχήματι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸ τῶν δύο δημοσίων μνημάτων τοῦ προξένου Σηλυβρίας καὶ τῶν Κερκύρας πρέσβειων.

Ἄς μὴ ἀπατῶνται λοιπὸν οἱ τὴν νεκρόπολιν ἐπισκεπτόμενοι καὶ ὁρῶντες νῦν τὸν κύκλον ἐκεῖνον, ἀλλ' ἄς ἠξεύρωσιν, ὅτι ἐσχηματίσθη παρ' ἡμῶν μόνον πρὸς θεραπείαν στιγμιαίως κινηθείσης περιεργείας, ἥτις ὅμως εἶχε τὸν λόγον τῆς, διότι οἱ διευθύνοντες τὰς ἀνασκαφὰς ἀνέκαθεν, καθὼς ὁ μακαρίτης Παπαδάκης καὶ ἄλλοι, ἦσαν ἐν ἀπορία πολλὸν χρόνον, ἀναζητοῦντες ἐν τοῖς πέριξ καὶ μὴ εὐρίσκοντες οὐδενὸς κυκλοτεροῦς πύργου τῶν τειχῶν ἢ κυκλοτεροῦς τινὸς ἐπιταφίου μνήματος θεμέλια, ἐξ οὗ καταστραφέντος νὰ ἐλήφθησαν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος λίθοι. Μόνον ἐν τῷ ἐπιφανεῖ μνήματι τοῦ ἱππέως Δεξίλεω, τῷ ἔχοντι σχῆμα τεταρτοκυκλίου, σώζονται εἰς ἢ δύο τοιοῦτοι λίθοι, οἵτινες ὅμως κατὰ τὰς διαστάσεις διαφέρουσι οὐκ ὀλίγον τῶν προειρημένων δώδεκα· ὥστε ἡ ἀπορία μένει.

Μεταβαίνομενεῖς τὴν ἀνασκαφὴν τῶν δύο ἐν Πειραιεῖ θεάτρων, γενομένην τὸ ἔτος τοῦτο. Ἐγίνετο ἐκεῖ ρυμοτομία τις κατὰ τὸν δυτικὸν μυχὸν τοῦ Πασιᾶ λιμανίου (Ζέας) καὶ ἰδίως κατὰ τὴν θέσιν τὴν κοινῶς καλουμένην Φραγκοκκλήσια, ἐνθα πρὸ πολλοῦ ἐφαίνοντο κατακείμενοι σπόνδυλοι χίωνων πώρινοι καὶ ἄλλοι ἀρχαίας οἰκοδομῆς λίθοι καὶ θεμέλια σαφῆ διεκρίνοντο κόγχης ἐκ-

κλησίας, πιθανῶς Βυζαντινῆς. Παρακολουθήσας τὰς ἐργασίας τῶν ῥυμοτομούντων ὁ τοῦ ἐν Πειραιεῖ γυμνασίου καθηγητῆς Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης διέγνω, ὅτι θεάτρου τινὸς θεμέλια ἤρχισαν ἐκεῖ φαινόμενα, (ὅπερ τινὲς τῶν ἀρχαιοτέρων τοπογράφων, ἐδέχοντο ὅτι ὑπῆρχέ ποτε αὐτοῦ, ἄλλοι δὲ ἠρνοῦντο), καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τε τὴν Ἑταιρίαν καὶ τὴν Γενικὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἐπιλαβόμενον τοῦ ἔργου τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως δι' ἀνασκαφῆς τακτικῆς ἀνέθεσε τὴν ἐπιστάσιαν εἰς τὸν διδάκτορα Δημ. Φίλιον, περὶ οὗ ἔσται κατόπιν λόγος. Ἀλλ' ἡ ἀνασκαφὴ ἀνέδειξε μόνον τὰ δύο περίπου τρίτα τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου καὶ μέρος τῆς ὀρχήστρας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεμέλια, τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὄχι· διότι συνέβη ἐνταῦθα ὅ,τι πάντοτε συμβαίνει εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἡμῶν ἐπιχειρήσεις. Προχωροῦσι τὰ ἔργα μόνον καθ' ὅσον τύχωσιν ὄντες ἐπιεικεῖς τινες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀρχαῖα κτίσματα, ὅταν δὲ τις τύχη ὧν δυστροπώτερος, κωλύονται ἐπὶ δεκαετηρίδας καὶ χρεῖα παρίσταται ἐξωνήσεως τῶν γηπέδων, ἧτις εἰς πολλὰ προσκόπτει ἐμπόδια ἕνεκα ἐλλείψεως καταλλήλου περὶ τούτου νομοθετήματος. Τὸ Συμβούλιον δὲ τῆς Ἑταιρίας ποιῆσαν τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰς ταύτην τὴν περίστασιν καὶ ἀπαιτῆσαν καὶ τὴν τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐπικουρίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ τόπου ἐφ' οὗ τὸ θέατρον, ἔκρινε κалόν, ἕως οὗ ἐξομαλυνθῆ ἡ ὑπόθεσις, νὰ μὴ ἀργήσῃ ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλὰ νὰ ἐπιληφθῆ καὶ τῆς τοῦ ἄλλου ἐν Πειραιεῖ θεάτρου ἀνασκαφῆς, τοῦ πρὸς τῇ βορειοδυτικῇ ἄκρᾳ τοῦ λόφου Μουνυχίας, οὗ ἡ θέσις ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐγνωρίζετο καὶ ὠμολογεῖτο. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ ἐπὶ ποσὸν ἐπροχώρησαν αἱ ἐργασίαι καὶ ἐφάνησαν τὰ περὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὸ κοῖλον, τὰ αὐτὰ κωλύματα παρ'

ιδιωτῶν προέκυψαν, καὶ ἐνώ τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀμφότερων τῶν θεάτρων τὰ σχέδια γὰ κατασκευάσῃ καὶ ἐκδώσῃ, δὲν ἐπρόφρασεν εἰμὴ τὸ τοῦ ἐνός τοῦ ἐπὶ τῇ Ζέᾳ μόνον γὰ συντελέσῃ, διότι ὁ θερμουργότερος ἰδιοκτικῆς τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ τὸ ἄλλο τὸ ἐπὶ τῇ Μουνυχίᾳ, προλαβὼν κατεκάλυψε πάλιν πολὺ μέρος τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου, μεθ' ὃ τὸ Συμβούλιον ἐκ δευτέρου ἀντιέχθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ περιμένει μέχρι τοῦδε γὰ ἴδῃ τι ἐνεργούμενον. Νομίζει δέ, ὅτι ἔργον φιλοτιμίας εἶναι διὰ τὸν ὁσήμεραι προκόπτοντα καὶ εὐδαιμονοῦντα δῆμον τοῦ Πειραιῶς γὰ ἀντιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως ἐρρωμένως, ἵνα ἔχη τὸν ἔπαινον πάντων τῶν φιλαρχαίων, ὅτι περιέσωσε τοῦλάχιστον ταῦτα τὰ δύο θεάτρα, ἀφ' οὗ ἐκ τῶν ἄλλων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος τὰ μὲν πρὸ αἰώνων ἠφανίσθησαν, τὰ δέ, ὡς μὴ ὠφέλε, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, τί λέγομεν; καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἔτι μῆνας μεγάλως ἔπαθον ἐξ ἀπρονοησίας τῶν ἀρχῶν.

Τοσαῦτα μὲν ἡμεῖς συντόμως. Ὁ δὲ Δ. Φίλιος ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας λεπτομερῆ ἔχθεσιν περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τῶν δύο τούτων θεάτρων, προσθεῖς καὶ ἱστορικὴν τινα περὶ αὐτῶν ἔρευναν, ἣτις θέλει περιληφθῆ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ ὅταν τυπωθῆ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἐτέρου τῶν θεάτρων.

Ἄλλη ὀλιγοήμερος ἀνασκαφικὴ ἔρευνα ἐγένετο ἐν Πραμνοῦντι τῆς Ἀττικῆς τὸν μῆνα Αὐγούστου ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ αὐτοῦ Δ. Φιλίου, συνεποπτεύσαντος καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου ἡμῶν τὰ ἔργα ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ὁ ἀντιπρόεδρος δηλ. εἶχεν ἐκεῖ πρὸ ἔτους παρατηρήσει ἐν τῷ φρουρίῳ τέσσαρας θρόνους μαρμαρίνους ἐνεπιγράφους, κεχωσμένους ἐν τῇ γῆ καὶ νῦν ἐπρόκειτο γὰ ἐρευνηθῆ μὲν ὁ τόπος ἐκεῖνος διὰ σκαφῆς, γὰ καθαρισθῶσι δὲ καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσεως καὶ τοῦ σηκοῦ τῆς Θέ-

μιδος, τὰ τόσον ἀναξίως ἑαυτῶν ἡμελημένα. Ἄλλ' ἀφοῦ μετέβη ἐκεῖσε ἐφέτος μετὰ τοῦ Φιλίου, εἶδεν ὅτι οἱ θρόνοι εἶχον μετατοπισθῆ ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων ἀνασκαφάντων λάθρα καὶ ἡμιτελῶς τὸν χώρον πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς τότε ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ οὔσης ἐκεῖ ἐνόπλου φρουρᾶς. Ὅμως δὲ καὶ νῦν σκαφῆς γενομένης εὐρέθη αὐτοῦ κρηπιδώματι ἐκ πέντε μεγάλων λίθων μήκους ἐν ὄλῳ μέτρων 6,72, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον ἐφάνη βάθρον, ἔχον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα Ῥαμουσίου ἀνδρὸς τοῦ ἀναθέντος τὸ οἰονδήποτε τοῦτο κτίσμα. Ἀβέβαιον δὲ ἐθεωρήθη, ἂν οἱ θρόνοι καὶ πρὸ τῆς τῶν ἀρχαιοκαπήλων σκαφῆς ἠδράζοντο ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος, ἄλλως δ' ἐφάνησαν ὄντες ὅμοιοι τοῖς ἐκ τοῦ σηκοῦ τῆς Θέμιδος ποτὲ μετακομισθεῖσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἵσπερον ἐγένετο σκαφῆ τις κατὰ τὴν ἀτραπὸν τὴν εἰς τὸ φρούριον ἀγούσαν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐν τινὶ ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων ὡσαύτως προηγεωγμένῳ λάκκῳ, ἐνθα ἐλέγετο ὅτι ἐκρύπτοντο λίθοι ἐνεπίγραφοι καὶ γλυπτὰ ἔργα. Εὐρέθη δὲ αὐτοῦ ἐν βάθρον, ἔχον ἐπιτύμβιον ἑμμετρον ἐπίγραμμα, κολοβὸν ὅμως, καὶ εἰς πιθανῶς ὄρος τοῦ τεμένους, ἔτι τέσσαρα ἠχρωτηριασμένα γλυπτικῆς ἔργα, ὧν τὸ μείζον γυναικὸς ἀνάγλυφον ἀκέφαλον, ὕψους 0,77. Πλειότερον τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν δὲν διήρκεσεν ἡ ἔρευνα, ἔνεκα τῶν πολλῶν δυσκολιῶν, ὡς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, οὐχ ἥκιστα δὲ ἔνεκα ἐλλείψεως ὕδατος καὶ προσέτι ἔνεκα τῆς ἐπὶ τῶν τόπων ἀξιόσεως τῶν χωρικῶν. Δύο δὲ θρόνοι καὶ δύο τῶν γλυπτῶν λίθων μετεκομίσθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἐθνικοῦ Μουσείου. Καὶ περὶ τούτου δὲ τοῦ ἔργου ὑπέβαλεν ὁ Δ. Φίλιος λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἣτις θέλει ὡσαύτως δημοσιευθῆ μετὰ τῆς προειρημένης.

Τὸν Αὐγούστον ἐγένετο καὶ ἐπισκευή τις τοῦ ἐπὶ τοῦ

Σουνίου ακρωτηρίου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ εἶχε πέσει ἐν μηνὶ Μαρτίῳ τοῦ 1880 κατὰ τινὰ θυελλώδη νύκτα εἰς τῶν κίωνων τῆς νοτίου πλευρᾶς, ὁ προτελευταῖος τῶν πρὸς δυσμᾶς, συμπαρασύρας καὶ δύο δοκοὺς τοῦ ἄνωθεν ἐπιστυλίου. Τρεῖς τοῦ Συμβουλίου ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ κράτους ἀπῆλθον ἐκεῖσε ἐπὶ πλοίου δημοσίου, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ δύο ἐμπείρους τέκτονας, ἵνα ἴδωσι τί τὸ ποιητέον. Ἐπίσθησαν δέ, ὅτι δυνατὴ ἦτο ἡ συναρμογὴ καὶ ἀνόρθωσις τοῦ καταπεσόντος καὶ διαλυθέντος εἰς τὰ ἐξ ὧν συνίστατο τύμπανα κίονος, ἔτι δὲ οὐ μόνον ἢ κατὰ χώραν τὴν οἰκίαν ἐπίθεσις τῶν δύο τοῦ ἐπιστυλίου δοκῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθέτησις τῶν ἄλλων, αἵτινες εἶχον ἀπὸ καιροῦ παρεκκλίνει τῆς εὐθείας γραμμῆς. Πρὸς τούτοις ἐθεώρησαν οἱ σύμβουλοι καλὸν ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ναοῦ κατακειμένων ὀγκωδῶν μαρμάρων δύο ἢ τρία τετραγώνου σχήματος τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν τοῦ σηκοῦ παραστάδα νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐπὶ τοῦ κατωτάτω δόμου τῆς παραστάδος ταύτης, ἐν τῇ θέσει τῇ ἀρχῆθεν εὕρισκομένου καὶ τελευταῖον νὰ ὑποστηριχθῶσιν οἰκοδομικῶς δύο μέρη τοῦ μαρμαρίνου ἐδάφους τοῦ ὑπὸ τοὺς κίονας. Περὶ τούτων ἀπάντων συνεννοηθέντες οἱ σύμβουλοι μετὰ τῶν τεκτόνων ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας, ἀφοῦ προσέσχον ἐπὶ βραχὺ καὶ εἰς τὸν ὄρμον τοῦ ἀγ. Νικολάου καὶ παρέλαβον ἐκεῖθεν δύο τῶν παλαιωτάτων τῆς Ἀττικῆς ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν, τὴν τοῦ Ἐπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου καὶ τὴν τοῦ Ἰπποστράτου καὶ ἐκόμισαν εἰς Ἀθήνας, ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον μένουσαι ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἀφύλακτοι φθείρωνται ὑπὸ τῶν ἀναγῶγων διαβατῶν. Οἱ τέκτονες ὕστερον καὶ δεύτερον ἀπῆλθον ἐκεῖσε, ἐμελέτησαν εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐπιχειρητέας ἐπισκευῆς, ὑπέβαλον ἡμῖν προϋπολογισμὸν

τῆς δαπάνης καὶ ἀφοῦ ἐνεκρίθη, ἐξετέλεσαν τὸ ἔργον καθ' ἃς ἔλαβον ὁδηγίας. Ἡ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ. 1937:65.

Ἀνακοινοῦμεν τοῖς ἐταίροις καὶ τάδε·

Τὸν μῆνα Αὐγούστου εἶχεν ἀγοράσει τὸ Συμβούλιον ἀγγεῖά τινα πήλινα λίαν ἀρχαῖκά καὶ ὁμοιάζοντα τοῖς ἐκ Μυκηνῶν καὶ Ναυπλίας, ὃ δὲ πωλήσας αὐτὰ ἔλεγεν, ὅτι εὑρέθησαν ἐν τάφοις κειμένοις κατὰ τὴν θέσιν Ἀλυκὴν, τὴν μεταξὺ Τραχῶνων καὶ Βάρης τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὅτι εἶναι ἐκεῖ καὶ ἄλλοι τάφοι ἔχοντες στενὸν καὶ ἐπιμήκη πρὸς τὰ ἔσω ὁρόμον, ὡς οἱ ἐν Σπάτα καὶ Ναυπλία καὶ Μενιδίῳ. Ἐκ τούτου ἐκρίθη καλὸν νὰ γίνῃ τις ἐκεῖ περαιτέρω ἔρευνα παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας πληροφορηθὲν ταῦτα ἔδωκε τὴν ἄδειαν. Συνεννοηθεὶς δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπῆλθεν εἰς Ἀλυκὴν μετὰ τοῦ Δ. Φιλίου καὶ τοῦ ἀρχαιοπράτου ὡς καταδείκτου καὶ ὁδηγοῦ. Εἶδαμεν, ὅτι ἡ θέσις εἶναι ἐντὸς τοῦ δυτικοβορείου χεῖλους τῆς ἀλυκῆς, οὔσα ὅλως ἐπίπεδος, καὶ ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ παρὰ τῶν τυμβωρύχων εἶχε γίνῃ οὐ καλῶς ἅτε λαθραίως καὶ σπευστικῶς, καὶ ἐκ τούτου ἦτο δύσκολος ἡ διάγνωσις τοῦ ἀκριβοῦς σχήματος τῶν τάφων. Ὅμως δὲ ἐπέισθημεν ἱκανῶς, ὅτι δρόμους ἐπιμήκεις ἐν τῇ γῆ ἔσκαμμένους εἶχον τὰ ταφεῖα, θύραν δὲ ἡ κτίσμα ἄλλο οὐδὲν διεκρίναμεν. Πλησίον τῶν συληθέντων τάφων εἶπεν ἡμῖν ὁ ἀρχαιοπράτης, ὅτι διαγινώσκει τὴν ὑπαρξίν καὶ ἄλλων τάφων ἀθίκτων, ὡς ἐκ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ χρώματος τῆς γήινης ἐπιφανείας, ὅπερ ἐγὼ ἀπλῶς ἐπίστευσα, ἅτε τῆς ἐπιφανείας ταύτης οὔσης αὐτόθι ὅλως ὁμαλῆς καὶ οὐδὲν ἐκφανὲς ἐχούσης σημεῖον. Ἄλλ' ὁμολογητέον, ὅτι οἱ τυμβωρύχοι εἶναι πολὺ ἡμῶν ἐμπειρότεροι ἐν τῇ διαγνώσει τῶν τόπων καὶ θυμοσοφώτεροι. Καὶ ἠθελήσαμεν μὲν δὲν ἠδυνήθημεν δὲ νὰ κάμωμεν αὐτοῦ

ἀποπειρατήριόν τινα σκαφήν· διότι ὁ ἐπιστατήσων Δ. Φίλιος ἤθελε μεγάλως δυσκολευθῆ νὰ διαμείνη ἡμέρας τινὰς ἐν τόπῳ ὅλως ἀκατοικήτῳ, ἐν δὲ τῷ νάρθηκι τῆς αὐτοῦ που πλησίον ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Νικολάου δὲν τῷ ἐσυγχωρήθη νὰ διανυκτερεύῃ, διότι ὁ τόπος εἶναι κοινὸς διὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἐνιαυτοῦ κυνηγούς, καὶ οὕτω παρητήσαμεν τὴν ἐπιχείρησιν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀμεληθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῦ μέλλοντος Συμβουλίου.

Ἐν δὲ Χαιρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας ἐξηκολούθησαν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τοῦ ἔτους αἱ ἐργασίαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ πασιγνώστου μεγάλου λέοντος (*), ὡς εἶχεν ἀποφασίσει τὸ Συμβούλιον τῇ 27 Ἀπριλίῳ 1879 καὶ εἶχε καὶ ἀρχίσει σχεδὸν ἀμέσως τότε, ἤτοι πρὸ εἴκοσι ὅλων μηνῶν. Συνέβη δὴλ. περὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν εἶναι σπάνιον, νὰ ἠξυέρη μὲν τις τὸ ποῦ ἔχει νὰ φθάσῃ πορευόμενος, ὅχι δὲ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξύ σημεῖα τῆς πορείας τὰ ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ τέρματος. Δὲν ἦσαν γνωστὰ κατ' ἀρχὰς εἰμὴ τὰ κατακείμενα ὀγκώδη τοῦ λέοντος τεμάχια. Ἔδει δὲ νὰ ἀναζητηθῇ διὰ σκαφῶν τὸ κρηπίδωμα τοῦ βάθρου, ἐφ' οὗ ποτε ἦτο ἰδρυμένος. Τοῦτο ἐγένετο πέρυσιν, ἀλλ' εὗρέθη τότε, ὅτι καὶ περίβολος αὐτόθι λόγου ἄξιος ὑπῆρχε περιέχων τετράπλευρον χώρον, τὸν τοῦ παρὰ Πausανία μνημονευομένου πολυανδρίου, ὅπως ἐν τῇ περυσινῇ ἡμῶν

(*) Τὸ ὄλον χωρίον τοῦ Πausανίου τὸ ἀναφερόμενον εἰς αὐτὸν ἔχει οὕτως: «Προσιόντων δὲ τῇ πόλει [Χαιρωνείᾳ] πολυάνδριον Θηβαίων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων' ἐπιγέγραπται μὲν δὴ ἐπίγραμμα οὐδέν, ἐπίθημα δὲ ἔπεστιν αὐτῷ λέων' φέροι δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλιστα τὸν θυμὸν' ἐπίγραμμα δὲ ἄπεστιν (ἐμοὶ δοκεῖν) ὅτι οὐδὲ εἰκότα τῇ τόλμῃ σφίσι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ἠκολούθησεν». Πaus. 9, 40, 18. ἔκδ. Βεκ.

λογοδοσία ἐξεθέσαμεν. Χρέος δὲ εἶχε νῦν τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνερευνησῆ καὶ τὸν ἐντὸς τοῦτον χῶρον, ἵνα ἴδῃ πῶς καὶ πόσοι ἦσαν οἱ ἐνταφιασμένοι νεκροὶ καὶ ἂν εἶχον κτερίσματα καὶ ὁποῖα. Πρὸς δὲ τῷ κυρίως ἀρχαιολογικῷ σκοπῷ τῆς ἐρεύνης προσετίθετο καὶ τις ἄλλος σπουδαῖος, ὁ ἀνθρωπολογικὸς καὶ ἐθνολογικὸς. Ἡ ἐπιστήμη ἢ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις ἐρευνώσα ἀπῆτει παρ' ἡμῶν νὰ μὴ χωρήσωμεν ἀτάκτως καὶ ἐπιπολαίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ νὰ περισώσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς σκελετοὺς ὀλοκλήρους καὶ πρὸ πάντων τὰ κρανία διὰ μελλούσας μελέτας τῶν ἐπιστημόνων. Ἀπῆλθον λοιπὸν πάλιν εἰς Χαιρώνειαν οἱ ἐκ τῶν τοῦ Συμβουλίου Φιντικλῆς καὶ Καστόρχης καὶ οἱ γλύπται Σίγελ καὶ Φυτάλης, χάριν μελετῶν τῶν πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, ὁ δὲ τελευταῖος καὶ πάλιν ὕστερον ἐστάλη δις διὰ τὰς αὐτὰς μελέτας πρὸς δὲ καὶ ἵνα φροντίσῃ περὶ καλῆς ἐξαγωγῆς τινῶν τουλάχιστον σκελετῶν διὰ χρήσεως γύψου· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ἐνταῦθα ἰατρός Ἰούλ. Γαλβάνης παρακληθεὶς ἀπῆλθεν ἐκεῖσε, ἵνα παράσχῃ τὴν ἐκ τῶν γνώσεών του συνδρομήν. Πάντες δὲ ὑπέβαλον εἰς τὸ Συμβούλιον τὰς ἐκθέσεις των ἐπανεληθόντες (*). Τοῦ δὲ ὅλου ἔργου τῆς τῶν νεκρῶν ἐξετάσεως ἢ ἐπιστάσια καὶ ἐκτελέσεις ἀνετέθη, ὡς καὶ πρῶην, εἰς τὸν ἔφορον Π. Σταματάκη, ὅστις μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ εὐσυνειδησίας τὸ ἐξετέλεσεν, ἀφροντιστήσας καὶ τῆς υἰγείας του, ἣν εἶδε προσβαλλομένην ἅπαξ καὶ δις. Ἐχει νῦν τὸ Συμβούλιον ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πολυπόνων τοῦ Σταματάκη ἐργασίων, ἐκτεθειμένον ἐν διαφόροις αὐτοῦ ἐκθέσεσιν καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ ἀκριβεστάτῳ ἡμερολογίῳ, ἐν ᾧ ἀνέ-

(*) Τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Φυτάλη ἴδε ἐν Ἀθηναίου ἐβμ. Θ, σελ. 347—352.

γραψε λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὔρε τοὺς νεκροὺς, ὄντας ἐν ὄλῳ διακοσίους πεντήχοντα τέσσαρας, ἐν ἑπτὰ στίχοις τεταγμένους, ἐσχεδίασε τὰς θέσεις πάντων ὡς ἔκειντο, ὧν τινὲς περιεργόταται, ἐσημειώσατο τὰς ἐκ τῶν ὄπλων πληγὰς τὰς ἐν τοῖς ὀστέοις ἀριδῆλως φαινομένας, κατέλεξε τέλος τὰ κτερίσματα, ἃ περὶ αὐτοὺς εἶχον οἱ νεκροί, συνιστάμενα ἐκ σπλεγγίδων σιδηρῶν, κομβίων ὄχι ὀλίγων ὀστέινων (ἄθλον πρὸς ποίαν χρῆσιν) καὶ ἀγγείων τινῶν πηλίνων μικρῶν, πάντα ταῦτα μελέτης ἄξια, διὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὸ ὅτι δεικνύουσιν ἡμῖν τὸ ἔθος τῶν ἀρχαίων τοῦ νὰ θάπτωσι τοὺς ἐν πολέμοις θνήσκοντας ὄχι σωρηδόν, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ μετὰ πάσης εὐσεβοῦς τηρήσεως τῶν νομίμων.

Ἐξηκρίβωσε δὲ ὁ Σταματάκης διὰ σκαφῆς ὀρυγμάτων τινῶν κατὰ θέσεις διαφόρους, ὅτι δευτέρον ἄλλο στρῶμα νεκρῶν βαθύτερον οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν τῷ ἐμβαδῷ τοῦ πολυανδρίου. Παρατήρησε δὲ μόνον ἐξαιρετικόν τι τόδε μεταξὺ τοῦ γ' καὶ τοῦ ιδ' νεκροῦ τοῦ β'. στίχου σωρὸν ἀπηνθρακωμένων ὀστέων κεκαυμένου νεκροῦ, μετὰ τέφρας.

Τελειώσας δὲ τὸ ἔργον περὶ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐνεστῶτος χειμῶνος ἐκόμισεν εἰς Ἀθήνας ἐν ἑξ κιβωτίοις κρανία τινὰ καὶ ἄλλα ὀστᾶ, ὅσα περιεργότατα ἐκρίθησαν, ὡς καὶ τὰ κτερίσματα, τοὺς δὲ ἄλλους νεκροὺς κατὰ γῶραν ἄφησεν, ἐπικαλύψας πάλιν γῆς στρώματι πάχους ὃ ἑκατ. μ. φροντίσας καὶ περὶ προφυλάξεως τοῦ τόπου ἀπὸ κατακλύσεως ἐκ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων. Τὸ δὲ Συμβούλιον τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπεμελεῖτο ἐνταῦθα τὴν συγκόλλησιν τῶν τεθραυσμένων ὀστέων, ἵνα ἐκτεθῶσι προσεχῶς ἐν προσήκοντι τόπῳ εἰς θεῶν τοῦ κοινοῦ καὶ μελέτην τῶν ἀρμοδίων. Ἡ δαπάνη ἢ εἰς τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ τοῦ ἔτους ἐργασίας ἀνέβη εἰς ὄρ. 5832:85.

Κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἔχει νὰ ἐξετάσῃ τὸ μεθ' ἡμῶς

Συμβούλιον, ἂν τὸ ὑπάρχον κρηπίδωμα σώζει τὴν ἀπαιτουμένην στερεότητα, ὥστε νὰ δεχθῆ τὸ μέγα βάρος τοῦ λέοντος, ἢ πρέπει νὰ οἰκοδομηθῆ ἄλλο νέον, εἶτα δὲ νὰ προβῆ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, ἴσως καὶ τὴν τοῦ περιβόλου ἐπισκευήν, καθ' ὅσον φανῆ ἀναγκαῖον. Δὲν θεωροῦμεν δὲ ἄσκοπον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν τῷ ἀποχωροῦντι νῦν Συμβουλίῳ ὑπῆρξε διαφωνία γνώμων περὶ τὴν καιριώτατον ἐκ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πολυδαπάνου τούτου ἐν Χαιρωνείᾳ ἔργου. Οἱ πλείονες τῶν συμβούλων ἦσαν γνώμης νὰ γίνῃ πλήρης ἀνοικοδομήσεις τοῦ ὅλου μνημείου, τελεία ἐπισκευὴ restoration κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἵνα ἔχη πρὸς τῇ στερεότητι καὶ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἐπίδειξιν παντὸς τοῦ δυνατοῦ γενέσθαι τὴν σήμερον παρ' ἡμῖν, ὁ δὲ ἀναγινώσκων ταῦτα (καὶ εἴ τις ἄλλος τυχὸν δὲν ἐξεφράσθη ἐτι ῥητῶς) ἐγνωμάτευε νὰ ἐκτελεσθῆ κυρίως εἰπεῖν μόνῃ ἢ συναρμογῇ καὶ ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, καταβαλλομένης τῆς δεούσης φροντίδος περὶ στερεότητος μόνον τοῦ κρηπιδώματος, ἄνευ δὲ κατασκευῆς ἄλλου ἐπ' αὐτοῦ βάρου ἀρχιτεκτονικῶς κεκοσμημένου κατὰ τὰς ἐνδείξεις τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ὕψους καὶ σχήματος καὶ ὕλικου, ἐτι καὶ ἄνευ συμπληρώσεως καὶ ἐπικοσμήσεως ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ περιβόλου τοῦ πολυανδρίου. Ἡ δευτέρα αὕτη γνώμη στηρίζεται πρὸ πάντων εἰς τὴν σκέψιν τοῦ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ οἰκονομῶνται διὰ μυρίας ἄλλας χρείας τῆς ἀρχαιολογίας, ὧν τινες καὶ λίαν κατεπίγουσαι, ἔχει δὲ ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ προηγούμενον ἐν τῇ πράξει, ἣν ἠκολούθησαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας τὰ Συμβούλια, ἀποσχόντα μὲν ὀλοκλήρων ἀνοικοδομήσεων ἢ συμπληρώσεων καλλιτεχνικῶν τῶν ἀρχαίων ἐν ἐρειπίοις μνημείων, περιορισθέντα δὲ εἰς ἐπισκευὰς τὰς ἀναγκασιτάτας μόνον ἢ ὑποστηρίξεις, καὶ τοῦτο διὰ λόγους μεγά-

λους, όχι μόνον ἐκ φειδωλίας χρημάτων. Ἄλλ' ἀρχοῦσι περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου τσαῦτα νικῶ δὲ τὸ κᾶβρον.

Ἄλλον λέοντα ἀρχαῖον μνημειακόν, μικρότερον μὲν τοῦ τῆς Χαιρωνείας, μέγαν δ' ἔτι καὶ αὐτόν, (διότι εἶναι μήκους μ. γ. 8,80) τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κέα (*), ἔκρινε δέον τὸ Συμβούλιον νὰ περιποιηθῆ, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ὅτι, ὡς κείμενος ἐπὶ ἐδάφους ἐπικλινούς καὶ λίαν βαρύς, εἶχεν ἐξολισθήσει ὁμοῦ μετὰ τοῦ συμφυοῦς αὐτῷ βάρου ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς του θέσεως καὶ ἠπείλει πτώσιν ἐτι μεγαλύτεραν πρὸς τὴν κατωφέρειαν. Κατὰ τὸν δόντα ἡμῖν τὰς πληροφορίας ταύτας Ἄντ. Μηλιαράκη τὸν περιγράφαντα τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ Κέα αὐτεπάγγελτον φύλακα τῶν ἀρχαιοτήτων Κωνστ. Μάνθον ἐπερωτηθέντα παρ' ἡμῶν, ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθῆ τὸ βάρον διὰ τοιχοδομίας τινὸς στερεᾶς. Τοῦτο παρεδέχθημεν, καὶ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου εἰς τὸν Μάνθον, ὅστις καὶ τὸ ἐξετέλεσεν ἐπιμελῶς καὶ ἔγραψεν ἡμῖν ἀρχὰς Φεβρουαρίου ὅτι ἡ ἐξασφάλισις ἐγένετο ἰσχυρὰ μὲ τοιχοδομίαν ἐξ ἀσβέστου πορκελλάνης καὶ μεγάλων λίθων. Ἐδαπανήθησαν δρ. 255.

Ἄλλη δὲ ὑποστήριξις ἀρχαίου κτίσματος, ἥδη πρὸ ἐτῶν ὀκτῶ μελετωμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπαγγελθεῖσα τοῖς ἐταίροις, μόλις ἐφέτος κατωρθώθη, ἡ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλλωνος ἐν Βάσσαις τῆς Φιγαλείας. Ἐνεκα τοῦ ἀποκέντρου τῆς θέσεως δύσκολον ἦτο νὰ εὐρωμεν ἀρχιτέκτονά τινα ἢ μηχανικὸν τῆς ἡμετέρας ἐμπιστοσύνης, ὅστις νὰ διατρίψῃ ἡμέρας τινὰς ἐκεῖ καὶ μελετήσας συντάξῃ σχέδιον ἐπισκευῆς καὶ προϋπολογισμόν τῆς δαπάνης. Ἐγένετο μὲν τι τοιοῦτο ἅπαξ πρὸ

(*) Ἦδε περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Brøndsted, *Ujgyes ele. τόμ. Α'*, σ. 11 κ. ἐ. καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ Α. Μηλιαράκη Ἰπομνήμασι περιγραφικαῖς τῶν Κυκλάδων νήσων, σελ. 219—251.

τριῶν ἐτῶν, ἀλλὰ ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἀποφάσεως ἠσθάνθη-
μεν δειλίαν τινά, μήπως θέλοντες νὰ διορθώσωμεν, βλά-
ψωμεν μᾶλλον, ἢ ἐπενέγκωμεν δυσμορφίαν τινά εἰς τὸ
καλὸν ἀρχιτεκτόνημα τοῦ Ἰκτίνου (*). Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ
παρελθὸν ἔαρ ἠκούομεν συχνότερον ἐπαναλαμβανόμενον
παρά τινων, ὅτι χρήζουσι πάντως ταχείας ὑποστηρίξεως
οἱ κίονες ὡς παρεκκλίναντες τῆς καθέτου στάσεως, ἐπε-
ζητήσαμεν διὰ τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων
τὴν γνώμην τῶν ἐν Ὀλυμπία Γερμανῶν ἀρχιτεκτόνων,
οἵτινες ἐκ τοῦ πλησίον ἐγνώριζον τὸν ναὸν καὶ ἀφοῦ ἐλά-
θομεν αὐτὴν καὶ εὐλογα ἐφάνησαν ἡμῖν τὰ ὑποδειχθέντα
μέσα ὑποστηρίξεως, ἐπέμψαμεν εἰς Φιγάλειαν ἓνα ἐντεῦ-
θεν οἰκοδόμον, ἔμπειρον εἰς ἔργα τοιαῦτα, ὅστις διελθὼν
πρῶτον δι' Ὀλυμπίας καὶ λαβὼν καὶ προφορικὰς ἔτι παρὰ
τῶν Γερμανῶν ὁδηγίας ἐξετέλεσε τὴν ὑποστήριξιν διὰ ξυ-
λίνων δοκῶν, στεφανίων μεταλλίνων καὶ ἄλλων τοιούτων
μέσων. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 1800.

Τέλη Φεβρουαρίου παρελθόντος ἐγένετο δαπάνη τῆς
Ἑταιρίας ἐν Ναυπλίᾳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐκεῖ δικηγό-
ρου Ἰω. Κονδάκη ὡς καὶ ἄλλοτε, ἔρευνα τάφων τινῶν ἔτι
παναρχαίων, παρατηρηθέντων ἐν τῇ ὑπωρεῖα τοῦ Παλα-
μηδίου, καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐν αὐτοῖς ἀξιοπεριέργα κτερί-
σματα ἐπέμφθησαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν μετὰ ἐκθέσεως τοῦ
ἐπιστατήσαντος καὶ σχεδιογραφήματος τῶν τάφων, ἐκπο-
νηθέντος παρὰ τοῦ μηχανικοῦ Α. Ζούζουλα, οἷς εὐγνω-
μονεῖ ἡ Ἑταιρία (**).

Ἀναφέρομεν καὶ τόδε, ὅτι τὸ Συμβούλιον, ἰδὼν ἐν τῷ
ἔτει τούτῳ τὸν Γερμανὸν ἀρχιτέκτονα Rich. Bohn ποιοῦντα

(*) Ἴδ. Πausan. 8, 41, 7—9.

(**) Λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἴδε ἐν Ἀθηναίου
τόμ. 8, σελ. 411. Ἡ δὲ ὅλη ἐκθεσις τοῦ Κονδάκη ἐτυπώθη αὐτόθι, σελ.
517—523, μετὰ καὶ σχεδίου ἐνὸς τῶν τάφων καὶ ἀπεικονίσεως τινῶν
κτερισμάτων καὶ διατριβῆς περὶ αὐτῶν, συγγραφείσης ὑπὸ Δ. Φιλίου.

ἐπιτυχεῖς διὰ σκαφῶν ἐρεύνας κατὰ τὰ Προπύλαια τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως καὶ τὴν ἐπ' αὐτὰ ἀνοδὸν καὶ περὶ τὸν ναὸν τῆς ἀπτέρου Νίκης, ἔδωκεν αὐτῷ ὡς συνδρομήν, καθ' ἃ τὸ ἦ. ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας ἐπιτρέπει, ἐν ποσὸν πεντακοσίων δραχμῶν, ὅπως εὐκολώτερον συντελέσῃ τὸ ἔργον του, ὡς καὶ τὸ συνετέλεσε (*).

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν καὶ ἐπισκευῶν.

Ἀγοραὶ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐκ ὀλίγαι, δαπανηθέντος ποσοῦ δραχ 7820,75. Ἐκ τῶν ἀγορασθέντων ὡς ἀξιολογώτερα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ἕξ ἢ ἑπτὰ· ἢ ἕξ Ὀρχομενοῦ γνωστὴ ἐπιτυμβία στήλη τοῦ ἀνδρὸς τοῦ κρατοῦντος ἀκρίδα, τέχνης ἀρχαϊκῆς (**), ἐν ἀγγεῖον πανάρχαιον Ἀττικόν, ἔχον ἐπιγραφὴν ἔμμετρον ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, πᾶνυ περιέργον καὶ δυσξύμβλητον, ἐν Πανδὸς ἀγαλμα λίθινον ἐκ Σπάρτης, μία προτομὴ ἀνδρὸς εἰκονικὴ ἐκ Φλιοῦντος, ἐν ἀνάγλυφον ἐκ τῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, τέχνης ἱερατικῆς ἀνατολιζούσης· ὀφθαλμοὶ λίθινοι μεγάλοι αὐθύπαρκτοι, ἐκ Πειραιῶς, τέχνης ἀκριβεστάτης καὶ χρωματισμοῦ τῆς κόρης λείψανα σώζοντες, περὶ τοὺς δέκα, ὧν ὁ μέγιστος ἔχει μῆκος 0,40. Εἰκασία περὶ τῶν πρωτοφανῶν τούτων πραγμάτων ἐξηνέχθη, ὅτι ἦσαν στολισμὸς τῶν πλοίων, περὶ οὗ ὑπάρχουσι τινες εἰδήσεις, ἢ ἴσως καὶ τῶν νεωρίων· ἀλλὰ τὸ βέβαιον ἀγνοοῦμεν (***)).

(*) Ἴδε ἀφήγησιν τοῦ Rich. Bohm περὶ τοῦ ἔργου τούτου, δημοσιευθεῖσαν ἐν Mittheil. d. d. arch. Inst. τόμ. 5, σελ. 259—67, καὶ 309—16.

(**) Ὁμοῦ μετὰ τῆς στήλης ταύτης ἐκομίσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκ τῆς Μονῆς Σκριπούς καὶ ἐν ἄλλο ἀρχαϊκῆς τέχνης ἔργον, κορμὸς Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠγορήσθη. Μόνον τὰ τῆς μετακομίσσεως ἔξοδα ἐδόθησαν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας.

(***) Πρὸ μικροῦ ἐξεδόθη περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τούτων διατριβὴ ὑπὸ τοῦ δόκτορος Ἀδελγύ ἐν Mittheil. d. d. arch. Inst. τόμ. 5 σελ. 384—7.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὰ δύο Μουσεία τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ὅπως πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκανονίσθη, ἀνοίγει δηλ. ἐκάτερον τῶν Μουσείων τρίς κατ' ἐναλλασσομένας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, παρέχονται δὲ καὶ πᾶσαι αἱ εὐκολαί εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρχαίων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας.

Τὰ Μουσεία καὶ ἔξοδα, δηλ. τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν καὶ βάθρων, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων καὶ ὑλῶν χρησίμων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσόν. Τοῦτο ἐμφαίνει πρόοδον τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπέλευσιν ὁσημέραι τάξεως μείζωνος καὶ φιλοκαλίας, εἰς ἃ πλεῖστον μέρος ἔχει ὁ βοηθὸς τοῦ γραφείου καὶ ἐπιμελητῆς τοῦ Μουσείου ὁ προσληφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας πρὸ τεσσάρων ἐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἄκαιρον νὰ ρηθῆ πρὸς τοὺς ἐταίρους ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ κατωρθώθη πρὸ μικροῦ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τινὰ τῶν ἐκ χαλκοῦ Μυκηναίων ξιφῶν πολὺ τιμιώτερα ἢ προτοῦ, διότι καθαρισθέντα ἐπιτηδείως, ἔδειξαν ἄς εἶχον τέως ἐπὶ τῶν λεπίδων κεκαλυμμένας ὑπὸ κατιώσεως χρυσᾶς παραστάσεις πολυσυνθέτους ἀνδρῶν καὶ ζώων καὶ ἄλλα κοσμήματα τέχνης ἀρχαιοτάτης ἅμα καὶ ἀκριβοῦς. Καὶ ἀργυρᾶ δέ τινα ἀγγεῖα τῆς αὐτῆς Μυκηναίας συλλογῆς ὁμοίως καθαρισθέντα ἐφάνησαν νῦν ἔχοντα ἐκτύπους παραστάσεις ἀνδρῶν καὶ ζώων καὶ κοσμήματα χρυσᾶ ἰδιόρρυθμα. Τούτων πάντων γίνονται νῦν ἀπεικονίσεις, ἣ δὲ δημοσίευσίς αὐτῶν θέλει ἡδέως, ὡς πιστεύομεν, ἐξαφνίσει τοὺς ἀρχαιολογοῦντας, ὥστε νὰ ἐπιφωνήσωσι τὸ Ὀμηρικόν·

· ἄλλοί τις μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ τὸ πάροιθεν·

καὶ νὰ τραπῶσιν ἐπὶ μελέτας ἐμβριθεστέρας πρὸς δια-
φώτισιν τῆς πορείας, ἣν ἡ ἀρχαία τέχνη ἐν γένει διήνησε
κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας τὰς ἐν συναφείᾳ μετὰ τῆς
Ἀνατολῆς, ἐφ' ᾧ συγκαίρομεν τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ, τῇ δι-
δούσῃ τοιαύτας καλῶν ζητήσεων ἀφορμὰς.

Ἐν δὲ τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου
τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων (*) ἐπροχωρήσαμεν καὶ ἐφέ-
τος ἱκανῶς, γινομένης τῆς καταγραφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου, τοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ
τῶν δύο Μουσείων, ὡς εἶπομεν. Ἐφθάσαμεν ἐν τῷ κατα-
λόγῳ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 11,724 (**). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὴν κατάλογον τοῦ-
τον, εἶναι ἀποθεμιμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Βαρ-
βακείῳ καὶ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Μουσείῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ
λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀττάλου στοῦς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κα-
τηφόρη, εἶτι ἐν τοῖς ὑπαιθροῖς τοῦ Ἑθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Δι-
πύλου νεκροπέλειος, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ καὶ ἐν
ἰδιαιτέρῳ ἐκεῖ πλησίον οἰκίσκῳ, διασκευασθέντι εἰς προσωρινὸν Μουσεῖον.
Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ὡσαύτως τῆς Ἑταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα
καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα,
ὡς θέλουσι καταγραφή καὶ τὰ ἐξ Ἀχαρνῶν ἐσχάτως αὐτόθι εἰσαχθέντα.

(**) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθ-
μῶν. Λιθίνων 3565, χαλκῶν 918, σιδηρῶν 40, μολυβδίνων 1960, ἀργυ-
ρῶν 45, χρυσῶν 141, ὀστέινων 91, ὑαλίνων 231, διαφόρων ὑλῶν 292,
πηλίνων ἀγγείων 2196, πηλ. μορφῶν 1097, πηλ. λύχων 540, πηλ.
σκευῶν 238, πηλ. θραυσμάτων 241, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν
102, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 23, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπι-
γράφων 4. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου,
Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολορῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν
ὕπὲρ τὰς 10,000, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βι-
βλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

Χρυσά.

Ἑλληνικὸν (ἐξ ἠλέκτρον) 1

ἤτο 10,889. Ὅσα δ' ἐτι μένουσι ἀρχαῖα ἀκατάγραφα περὶ τούτων ὑπάρχουσιν ἢ ἐν τοῖς χειρογράφοις πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων Συμβουλίου ἢ ἐν τοῖς ἐκδομένοις περὶ ἀγορῶν ἐντάλμασιν ἢ ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαιφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Βυζαντινῶν	248
Βενετικῶν	5
Τουρκικὸν καὶ Περσικὸν	2
	<hr/>
	256

Ἄργυρᾶ.

Ἑλληνικὰ	486
Ῥωμαϊκὰ	210
Ἀρσακιδῶν	167
Βυζαντινῶν μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων	86
	<hr/>
	949

Ἐκ κράματος Potin.

Numi Alexandrini	453
----------------------------	-----

Κίβδηλα νεώτερα.

Ἄργυρᾶ	6
Χαλκῆ	20
	<hr/>
	26

Ἐπι σημειοῦμεν, ὅτι τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων ὑπάρχει γαλλιστὶ ἐκδοσόμενος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῆς δὲ τῶν πηλίνων μορφῶν συλλογῆς ὁσαύτως γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthe, ἐν Παρισίοις 1880.

Ἐν δὲ τῷ νεωστὶ ἐκδοθέντι βιβλίῳ τοῦ I. v. Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1884, εὐχαρίστως εἶδομεν, ὅτι καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Οὕτω κατὰ μικρὸν τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συνηγμένων ἀρχαίων γίνεται γνωστότερον εἰς τὸ φιλόρχαιον κοινὸν τῆς Εὐρώπης, ἔλπις δὲ ὑποφάσκω, ὅτι καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἰδίως δὲν θά βραδύνη ἢ ἔκδοσις ὁμοίων καταλόγων.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὀλίγα. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῇ. Ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἡμερίδας τῆς πρωτεύουσας. Μία τῶν ὅπως οὖν σημαντικῶν δωρεῶν ἐγένετο παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, συνισταμένη τὸ πλεῖστον ἐκ σφραγιδολίθων καὶ δακτυλίων καὶ ἄλλων μικροῦ ὄγκου ἀντικειμένων τέχνης ἀρχαίας καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, τὰ ὅποια εἶχον περιέλθει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ κληρονομίας τοῦ πρὸ ἐτῶν ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας ἀποθανόντος ὁμογενοῦς λογίου Δημ. Παρρησιάδου, ἐκρίθη δὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μένωσι περαιτέρω ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατάχλειστα καὶ ἀθέατα τοῖς πολλοῖς (*).

Ἄλλην δὲ δωρεάν μεγάλην πολλῶν καὶ βαρυτίμων ἀρχαίων τῆς Αἰγύπτου, γενομένην ἐν τῷ ἔτει τούτῳ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλογενεστάτου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου, μνημονεύομεν ἐνταῦθα, διότι κατὰ τὴν ῥητῶς ἐκφρασθεῖσαν ἔφασιν τοῦ δωρητοῦ καὶ κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν Συμβούλιον ἀσμένως ἀνεδέχθη νὰ συμπράξῃ τῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισθεῖσιν ἐπιτροπῇ εἰς τε τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ταξινόμησιν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων ἐν τόπῳ προσήκοντι. Καὶ πρῶτον μὲν τὸ Συμβούλιον ἔκρινε δίκαιον νὰ

(*) Οὕτω μένει ἀπὸ δεκαετηρίδων ὅλων κατάχλειστος ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ τοῦ κράτους μία κειμηλίαν συλλογὴ τῶν μακαρίας μνήμης Ζωσιμάδων, ἔχουσα, ὡς λέγεται, καὶ τεχνικὴν μεγάλην ἀξίαν, ὅχι μόνον χρηματικὴν.

τιμήση τὸν δωρητὴν διὰ διπλώματος ἐπιτιμίου προέδρου τῆς Ἑταιρίας, ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ ῥητῶς ἀπεποιήθη πᾶσαν οἰανδήποτε ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἔπειτα δὲ ἀμέσως, ἅμα τῇ παραλαβῇ καὶ ἐξελέγξει τῶν ἀρχαίων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἐντύπους ἢ γραπτοὺς καταλόγους, προσέβη εἰς κατασκευὴν τῶν χρειωδῶν θηκῶν καὶ βάρων διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, προκαταβάλλον καὶ τὴν δαπάνην ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἦδη δὲ ἐτελείωσαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι καὶ προσεχῶς μέλλει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ ὄμματά τοῦ κοινοῦ ἡ συλλογὴ αὕτη, ἣτις καὶ παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊαῖς κρίνεται ὡς μία τῶν πρώτων τοῦ εἶδους τῆς.

Ἐνταῦθα προσθέτομεν, ὅτι καὶ διὰ τὰ μῆκω ἐκτεθέντα Ναυπλιακὰ καὶ Ἀχαρνικὰ ἀρχαῖα καὶ μέρος τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν Μυκηναίων ἠτοιμάσθησαν ἤδη αἱ θῆκαι καὶ βάσεις καὶ μέλλουσι νὰ ἐκτεθῶσι καὶ αὐτὰ προσεχῶς ἐν τῇ τῶν Μυκηναίων αἰθούσῃ. Ἄλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλο τι εὐχάριστον νὰ ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἐταίροις, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τῶν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ χώρων, τῶν τόσον εὐτυχῶς πληρουμένων νῦν δι' ἀρχαίων ἔργων τέχνης. Ἠτήσαμεν παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Μετσοβείου ἐπιτροπῆς ἵνα παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν χρῆσιν καὶ ὅλης τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἐπάνω πατώματος, ἵνα μετακομίσωμεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκθέσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε στενοχώρως καὶ ὄχι τόσον εὐπρεπῶς ἀποκείμενα ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἀρχαῖα. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ, προσεξάρχοντος τοῦ φιλογενεστάτου Γεωργίου Ἀβέρωφ, πάνυ προθύμως συνεχώρησε τοῦτο. Οὕτω ἐν προσεχεῖ μέλλοντι πάντα σχεδὸν τῆς Ἑταιρίας τὰ ἀρχαῖα θέλουσιν εἶναι συνηγμένα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοδομῇ, πλὴν τῶν μειζόνων λιθίνων, τὰ ὅποια ἤδη πρότερον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ Ἐθνικὸν

Μουσείον μετεκομίσθησαν καὶ τὰ ὑπολειπόμενα αὐτόσε θέλουσι μετακομίζεσθαι, καθ' ὅσον προβαίνει ἡ ἐξοικαδότησις καὶ τῶν ἄλλων πλευρῶν. Ἦδη δὲ ἡ βορεία αὐτοῦ πλευρὰ εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι, προκαταβαλλούσης τῆς Ἑταιρίας τὴν δαπάνην, ὡς τοῦτο ἀπεφασίσθη ἐν τῇ περυσινῇ τῶν ἐταίρων συνελεύσει.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὔξησε κατὰ 50 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 36 ἐδωρήθησαν παρ' ἄλλογενῶν, ἐν οἷς προέχουσι τὰ πεμφθέντα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας, τὰ δὲ 10 παρ' ὁμογενῶν, 4 δὲ ἠγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἑταιρίας ἀντὶ δρ. 65. Πάντων τούτων ὁ κατάλογος θέλει προστεθῆ εἰς τὴν τυπωθησομένην ταύτην ἔκθεσιν, ὡς συνήθως. Εἰς τὰ βιβλία δύναται νὰ προσκαταλεχθῇ καὶ ἐν μέγα διὰ χρωστῆρος σχέδιον εἰκονογραφικὸν τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄλτεις, ὅπως διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Γερμανῶν ἀνεδείχθη καὶ παρίσταται τῇ νοεῖᾳ ἡμῶν φαντασία μὲ ὀρθοὺς τοὺς ναοὺς, βωμοὺς, ἀνδριάντας κλ. τὸ ὅποῖον ἐξεπόνησεν ὁ τὴν Ὀλυμπίαν πέρυσιν ἐπισκεφθεὶς ἀρχιτέκτων Φρ. Θείρσιος, ἐγγονος τοῦ μακαρίτου φιλέλληνος Θειρσίου, τὸ δὲ Συμβούλιον ἠγόρασε ἀντὶ δρ. 448 καὶ ἀνήρτησεν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας τῷ ἐν τῷ Βαρβακείῳ.

Μετὰ τὰ εἰρημένα ἔχομεν ἔτι νὰ ἀναφέρωμεν πράξεις τινὰς καὶ βουλευμάτα καὶ εὐχὰς ὑπὲρ γενικωτέρων συμφερόντων τῆς ἀρχαιολογίας.

α'. Τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν σπάνιν ἀρχαιολόγων προσέλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας κατὰ Μάρτιον μῆνα τὸν Δ. Φίλιον, σπουδάσαντα ἐπιτριετίαν ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ὅτι ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν αὐξήσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων ἐν Ἑλλάδι θεωρεῖ ἀναγ-

καίον νά διορισθῆ βοηθός τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἐπί τοσοῦτον δὲ θεωρεῖ ἀναγκαῖον τοῦτο, ὥστε ἐπιτυχόν νῦν κατάλληλον πρόσωπον τόν Δ. Φίλιον, ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦδε τὴν μισθοδοσίαν του, ἕως οὗ νομοθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν θέσιν του καὶ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν περαιτέρω πληρωμὴν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ δύναται καὶ ἴδια αὐτῆς ἀρχαιολογικὰ ἔργα νά ἀναθέτῃ αὐτῷ.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχουσα χρεῖαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου νά πέμψῃ αὐτὸν εἰς Ὀλυμπίαν, ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἑταιρίας νά καταβάλλῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ κατὰ μῆνα δρ. 250 εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καὶ τὸ Συμβούλιον συγκατετέθη. Ἐκτοτε ὁ Φίλιος εὐρίσκεται ἐν Ὀλυμπία· καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξει τὸ συμφέρον τῆ ἀρχαιολογικῆ ὑπηρεσία.

β'. Ἐξηκολούθησε τὸ Συμβούλιον δι' ὅλου τοῦ ἔτους προκαταβάλλον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀγορὰς γηπέδων καὶ οἰκῶν χάριν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν ἐνταῦθά τε καὶ ἐν Ἐλευσίνι, ἐτι δὲ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς βορείας πτέρυγος τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου καὶ δι' ἄλλα τινά, ὡς μερικώτερον θέλετε ἀκούσει παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

γ'. Βλέπον τὸ Συμβούλιον, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐκτείνεται ἀδιακόπως καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς διευθύνσεις, ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι θεωρεῖ τοῦτο ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας καὶ ἤτησε νά μὴ δίδωνται ἀδειαι οἰκοδομῶν εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς νέας λεωφόρου Πειραιῶς καὶ τῶν πέριξ πρὸς τὴν Ἀγ. Τριάδα καὶ ἐπέκεινα πρὸς δύσιν καὶ μεσημβρίαν καὶ καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν τὸ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν μέχρι τῶν περὶ τὸ Ὀλυμπεῖον καὶ τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον τόπων. Ταῦτα μὲν ἔγραψε τὸν Φεβρουάριον, τὸν δὲ Ὀκτώβριον ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου τριμελῆς με-

τέθη μετά τοῦ νομάρχου καί τοῦ δημάρχου εἰς τὰ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀκροπόλεως μέρη πρὸς ὄρισμόν τῆς γραμμῆς τῆς οἰκοδομικῆς ἔξω τῶν ἰχνῶν τοῦ ἀρχαίου περιβόλου τοῦ ἄστεος· ὁ δὲ νομάρχης ἔχων παρὶ αὐτῷ μηχανικὸν ἔλαβε σημείωσιν τῆς γραμμῆς καὶ εὐρεθεὶς σύμφωνος τῇ ἐπιτροπῇ καὶ περὶ ἐπενεχτέων τινῶν τροποποιήσεων εἰς τὴν ῥυμοτομίαν ἐν τῇ θέσει τῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους Ἰτωνίδων πυλῶν (ὀλίγον κάτωθεν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου), ἔδωκε διαταγὰς τῷ μηχανικῷ πρὸς παρασκευὴν σχεδίου πρὸς τοῦτο καὶ ὑπεσχέθη τῇ ἐπιτροπῇ νὰ διενεργήσῃ νομίμως πᾶν τὸ δεόν. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον εὐλόγως ἔκτοτε ἀναμένει τὴν ἐπιτέλειαν τῶν εὐχῶν του.

δ'. καὶ τελευταῖον ἀναγκαζόμεθα νὰ εἰπώμεν τὸ καὶ πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ρηθέν, ὅτι λυπούμεθα ἐπὶ τῇ μὴ εἰσέτι εἰσαγωγῇ εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ πρὸ διετίας παρασκευασθέντος νομοσχεδίου, δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ ριβ'. ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀρχαιολογικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι οἱ ὀρισμοὶ τῶν εἰρημένων ἄρθρων ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκεῖς. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θ' ἀφήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ παρέλθῃ καὶ ὁ χρόνος τῆς παρουσίας συνόδου τῆς βουλῆς χωρὶς νὰ εἰσαγάγῃ τὸ τόσον ἀναγκαῖον τοῦτο κρινόμενον νομοσχέδιον (*).

Τοσαῦτα εἶχε νὰ εἰπῇ τὸ Συμβούλιον, ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἄς κρίνῃ.

(*) Εἰσῆχθη μετὰ τὰ ἄνω ρηθέντα τὸ νομοσχέδιον καὶ ἀνεγνώσθη ἅπαξ, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀντέλεξε τις τῶν βουλευτῶν, ὅπως δὲν ἠλπίζετο, κλιτετάθη εἰς τὰ ἀναβλητέα.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἑταμίας τῆς Ἑταιρίας Παναγ. Ἐμμ. Γιαννόπουλος ἔλεξε τάδε·

Κύριοι.

Ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας γνωρίζομεν, ὅτι σκοπὸς αὐτῆς ἦτο, εἶναι καὶ ἔσται ἡ ἀνεύρεσις, συλλογὴ καὶ συντήρησις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων ἢ ἐπιστημονικῆ αὐτῶν μελέτη, ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων.

Ὅπως ὁ νόμος περὶ ἀρχαιοτήτων, οὕτω καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἑταιρίας εἶναι λίαν ἐλευθέριος. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ δημοσιεύσεις δύνανται νὰ ἀσχολῶνται, ἡσχολήθησαν δὲ καὶ ἀσχολοῦνται καὶ ἄλλοδαποὶ ἄνδρες σοφοί, ἡ Ἑταιρία ἔκρινεν εὐλογωτέραν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μᾶλλον περὶ τὴν ἀνεύρεσιν, συλλογὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων. Τοῦ σκοποῦ τούτου ἡ ἐκπλήρωσις ἀποτελεῖ τὸ οικονομικὸν ζήτημα τῆς Ἑταιρίας.

Περὶ τούτου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος ἐν ταῖς ἐτησίαις λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου, ἐπαναλαμβάνεται ὁμως σύντομός τις προσθήκη καὶ ἐνταῦθα, ἄγουσα δι' ἀλληλουχίας εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως αὐτῆς μεταξύ ὀρ. 4000 ἕως 8000 ἀνήρχοντο οἱ ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνδρομῶν πόροι αὐτῆς· μὴ δυναμένη οὕτω νὰ βαδίσῃ πρόσω, ἐκοιμήθη διὰ τινὰ ἔτη ἡ Ἑταιρία. Ζήλος ἀκάθεκτος ἀξιοτίμων ἀνδρῶν προσπαθείας καὶ μόχθους καταβαλόντων ἀφύπνισε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ ἐκ τῶν συνδρομῶν, τακτικῶν τε καὶ ἐκτάκτων, πόροι μὲν μόλις περιστρέφοντο εἰς τὰς δραχμὰς 11,000—15,000. Ὑπῆρχεν ἐπομένως δικαία ὑπόψια ὅτι

και αὐθις ἤθελε κύψει ἡ Ἐταιρία ὑπὸ τὸν ἀνωφελῆ διὰ τὰς μεγάλας ἀξιώσεις τῆς ἐπιστήμης κάματος, μηδενὸς ἔργου σπουδαίου δυναμένου νὰ συντελεσθῇ ὑπ' αὐτῆς διὰ τοιούτων γλίσχρων πόρων.

Εἰς τὴν τοιαύτην θλιβερὰν ἀληθῶς κατάστασιν συνετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα σύστασις τῆς κληθείσης Ἐπιτροπῆς τῶν Φιλαρχαίων. Αὕτη ηὔτύχησε νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ σπουδαίας συνδρομάς, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ προβῇ καὶ εἰς τὰ ἕτερα ἔργα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προταθέντος σκοποῦ. Σκέψεις ὀρθότεραι ὑπηγόρευσαν τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης καὶ τὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν παράδοσιν κατὰ τὸ 1869 τῶν συνηθροισμένων κεφαλαίων ἐκ δραχμῶν 150,000 ἐπέκεινα εἰς χρεώγραφα δημόσια.

Τούτου γενομένου εὐθὺς ἀπὸ τοῦ 1870 ὑπερεδιπλασιάσθησαν οἱ πόροι τῆς Ἐταιρίας καὶ εἰς τὴν δωρεὰν ταύτην ὀφείλει ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν σωτηρίαν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς. Ἀμέσως ἀνεπτύχθησαν ἐργασίαι λόγου ἄξιαι περὶ τὰ ἀρχαῖα, ἡ δὲ σύστασις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου, εὐδοκίμησεν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐφαρμογῆς, ἐπέστεψε τὴν ἐπαρκεστέραν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων πόρων. Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν ἔργα τῆς Ἐταιρίας σπουδαιότερα καὶ πλειότερα, εἰς τὰς ἐτησίαις λογοδοσίας τοῦ Συμβουλίου περιγραφόμενα καὶ εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ἐν ἀριθμοῖς χρηματικῶν δαπανῶν παριστανόμενα.

Καὶ ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον τιθέμενος λ/σμός, Κύριοι, διὰ τὸ λήξαν ἔτος 1880, τοιαῦτα ἀποτελέσματα δεικνύει. Εἰσεέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὴν κατ' ἄρθρον σύντομον προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Προσκαλέσαντος δὲ ὕστερον τοῦ ἀντιπροέδρου τοὺς παρόντας ἑταίρους νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὴν διὰ τὴν ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἐξελέχθησαν οἱ ἐξῆς· Ἰω. Πατρίκιος, Ἄλ. Ἄλ. Ῥαγκαβῆς καὶ Γ. Ε. Ἀντωνιάδης· μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ α'. Φεβρουαρίου 1881 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρα 10ῃ π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα τριῶν ὁ ἀντιπρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τοὺς ἑταίρους τὴν ἐκθεσὶν τῆς. Ὄθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Ἄλ. Ἄλ. Ῥαγκαβῆς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Πειθόμενοι τῇ ἐντολῇ, τῇ δοθείσῃ ἡμῖν ὑπὸ τῆς προηγηθείσης Συνελεύσεως, ἐπελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ὑποβάλλομεν νῦν ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν παρεβάλομεν τὰ διπλότυπα τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἔτους 1880, ἥτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπ' ἀριθ. 1—141 καὶ τὰ τοῦ Ταμίου ἀπ' ἀριθ. 1—79, πρὸς τὸ καθημερινὸν τὸ συνάμα καὶ βιβλίον Ταμείου καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἐσημειώθησαν ἐν τάξει. Εὔρισμεν δ' ὅτι τὰ ἔσοδα ἀνέβησαν εἰς δρ. 347,568.55 συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὰ καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἔτους 1879 ἐκ δρ. 4,264.02.

Ἀκολουθῶς ἀντιπαρεβάλομεν τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν πρὸς τε τὰ στελέχη καὶ πρὸς τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν ἔγγραφα ἀπ' ἀριθ. 1—317, πλὴν τοῦ ἀριθ. 117 ἀκυρωθέντος καὶ τοῦ ἀριθ. 298 μὴ παρουσιασθέντος ἔτι πρὸς πληρωμὴν, καὶ εὐρομεν ἐπίσης ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ τάξεως· ἀνέβησαν δὲ τὰ ἐξόδα εἰς δρ. 343,565.45. Ὅστε τὰ ἐξόδα εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἐσόδων κατὰ δρ. 4,003.10, συμφώνως πρὸς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Ταμείου.

Ἐπειδὴ ὁμως τὴν ἐξέλεγχξιν ἐπερατώσαμεν τὴν 29 Ἰανουαρίου, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τρ. ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης γενομένης πιστοχρεώσεις τοῦ Ταμείου· ἦτοι εἰσπράξεις μὲν, συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ ἐκ δρ. 4,003.10 ὑπόλοιπου τοῦ ἔτους 1880, δρ. 53,077.61, προερχομένης κυρίως ἐκ καταθέσεων τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου· δαπάνας δέ, ἦτοι ἐπιστροφὰς εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν ἀπέναντι τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ δρ. 53,050.67, ὥστε τὸ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ταμείου μένον ὑπόλοιπον κατέβη εἰς δρ. 26.94.

Ἐπιχειρήσαντες κατόπιν ἀναθεώρησιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, συγκειμένης ἐκ χρεωγράφων καὶ λοιπῶν, εὐρομεν τὰ πάντα ἐν τάξει, τὰ δὲ χρεώγραφα ἅπαντα καὶ τοὺς λοιποὺς χρηματικοὺς τίτλους, κατατεθειμένους εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὴν ἐκ 90,000 δραχ. πίστῳσιν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, κατὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 26,638 συμβόλαιον ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1879 τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Γ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὴν ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1880 ἀπόδειξιν τῶν διαχειριστῶν τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς περὶ καταθέσεως ἑκατὸν ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Ἐπεδείχθησαν δ' ἡμῖν καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προκαταβολῶν εἰς λο-

γαριασμόν τῆς Κυβερνήσεως, αἰτινες ἀνῆλθον εἰς δραχ. 154,299.05.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας παρουσιάζει καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὐξήσιν ἐκ δρ. 28,878.79 ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν αὐξοῦσαν πρόοδον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐπίτασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν διὰ τῶν μικρῶν τῆς Ἑταιρίας μέσων ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἐφελκύουσιν ὁσημέραι μείζονα τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑψηλοῦ ἡμῶν σκοποῦ.

Ἰδόντες, Κύριοι, ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ διάφορα ἔργα τῆς Ἑταιρίας καὶ παρατηρήσαντες ὅτι ταῦτα διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεργοῦνται, θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξειδικιασμένης αὐτῆς εὐαρεσκείας πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς καταβάλλουσι πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διάσωσιν τῶν ἀνεκτιμητῶν κειμηλίων τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ τὴν πεφωτισμένην καθόλου διοίκησιν καὶ διαχείρησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1881.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

ΑΛ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΙΩ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

ΓΕΩΡ. Ε. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

Εἶτα ὁ ταμίας Π. Γιαννόπουλος ἔδωκεν ἐξηγήσεις τινὰς περὶ δύο ποσῶν ἐγγραφέντων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ παραδρομὴν, διορθωθείσαν μετὰ ταῦτα. Ἐτι καθυπέβαλε κατάστασιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν τελευταίων ἑνδεκα ἐτῶν, καὶ πάλιν, ὡς ἄλλοτε, παρεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν ἐν τῇ ταμείᾳ, διότι, εἶπεν, ἂν μὲν εἶναι τιμὴ τὸ ἔργον τοῦ ταμίου, πρέπει καὶ ἄλλοι νὰ τιμηθῶσιν, ἂν δὲ εἶναι καθήκοντος ἐκτέλεσις, δίκαιον καὶ ἄλλοι νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτό. Ἡ δὲ Συνέλευσις δὲν ἀπεδέχθη τὴν παραιτήσιν του.

Εἶτα ὁ ἀντιπρόεδρος εἶπεν, ὅτι δύναται ὁ βουλόμενος νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ἂν ἔχη. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς προήλθεν εἰς τοῦτο, προσεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ ἐκλέξωσι τὸ νέον Συμβούλιον διὰ δύο ψηφοφοριῶν ὡς κελεύει ὁ ὀργανισμὸς καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἐξῆς ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ·

Πρόεδρος	Ε. Καστόρχης	διὰ ψήφ. 17
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντικλῆς	» » 26
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» 32
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμνουδῆς	» 32

Ὁ κ. Καστόρχης εἶπεν· Εὐχαριστῶ μὲν τοὺς ἐταίρους διὰ τὰς ψήφους ἃς μοὶ ἔδωκαν, ἀλλὰ παραιτοῦμαι, διότι εἶναι ἀρμόδιος ὁ πρόεδρος ὁ περυσινός, ὅστις ἂν καὶ δὲν εἶναι παρῶν ἐν Ἀθήναις, οὐδόλως διὰ τοῦτο ἐμποδίζονται τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας.

Ἄλλ' ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν κυριῶν Ἀθ. Κατριβάνου καὶ Ἐλ. Ῥηγάδη ἐπέμεινε εἰς τὴν γενομένην ψηφηφορίαν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ψηφηφορίᾳ ἐψηφηφόρησαν 32, ἀφου

ἦλθε μὲν εἰς τὴν Συνέλευσιν εἰς ἑπτὰ ἑταῖρος, ἀπεχώρησαν δὲ ἐν τῷ μεταξύ δύο. Ἐξελέγησαν δὲ σύμβουλοι οὕτως·

Λύσ. Καφτιντζόγλους	διὰ ψήφ.	29
Π. Εὐστρατιάδης	» »	27
Στέφ. Ν. Δραγούμης	» »	27
Δημ. Κοκίδης	» »	25
Κυρ. Μυλωνᾶς	» »	24
Σ. Σωτηρόπουλος	» »	24
Δ. Χ. Σεμιτέλος	» »	17

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφηφορίας, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(^οΌσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καυτεροῦσαν συνδρομῇ κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχὸς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.....	Δρ.	1000
Ὁ δῆμος Ἀθηναίων.....	»	300
Ἀγγελόπουλος Ἰω.....	»	15
Ἀμπανόπουλος Λ.....	»	15
Ἀναστασίου Νικόλ.....	»	16,80
Ἀνδρόπουλος Σταῦρ.....	»	15
Ἀντωνιάδης Γεώργ.....	»	15
Ἀργυρόπουλος Ἰακ.....	»	28
Βαλασόπουλος Ἰω.....	»	37,40
Βικέλας Δημ.....	»	15
Γεράκης Γ. Α.....	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ἐμ.....	»	15
Γρηγόριος ἀρχιμανδρίτης.....	»	15
Δραγούμη Ἐλ. Στ.....	»	15
Δραγούμης Μ.....	»	50
Δραγούμης Στ.....	»	15
Εὐστρατιάδης Π.....	»	15
Ζαχαρίου Προκόπ. Δ.....	»	15
Ζωγράφος Ἰω.....	»	28
Θεολόγης Π.....	»	50
Θεοφιλάτος Ἰω.....	»	15
Ἰατρίδης Εὐθ.....	»	15
Καζάκης Ν.....	»	15
Καλαποθάκης Μ.....	»	15
Καλλιγᾶς Π.....	»	15

Κανελλόπουλος Ἡλ. »	16,80
Καντακουζηνός Ἀλ. »	15
Καραμάνος Μ. »	15
Καράπαυλος Ν. »	25
Καστόρχης Εὐθ. »	15
Κατριβάνος Ἀθ. »	15
Καφταντζόγλου Α. »	15
Koehler Ulr. »	28
Κοκίδης Δημ. »	15
Κολιάτσος Σωκρ. ἀρχιμανδρίτης »	15
Κομπότης Ἀγαμ. »	16,80
Κοντόσταβλος Ἀλ. »	15
Κοντόσταβλος Ἰω. »	20
Κορομηλάς Δ. Α. »	15
Κουμανούδης Στ. Ἀθ. »	15
Κυριακός Ἰω. »	15
Κωνσταντίνου Γ. »	15
Κωστής Κ. Ν. »	15
Λάκων Β. »	15
Λάμπρος Η. »	15
Λάμπρος Σπ. Η. »	15
Λασκαρίδης Α. »	15
Lueders O. »	28
Μάμουκας Ἀ. »	15
Μαυροκορδάτος Γ. Α. »	50
Μαυροκορδάτος Ν. Α. »	20
Μιστριώτης Γ. »	15
Μπούκης Ἰω. »	15
Μπουρνιάς Γρ. »	15
Μυλωνάς Κυρ. »	15
Μωραΐτης Δημ. »	28
Μωραΐτης Σπ. »	15

Νέγρης Θ. Κ.	»	15
Νικολαΐδης Γ.	»	15
Oberg Em.	»	28
Οικονομίδης Β. Τ.	»	15
Παπαρρήγόπουλος Κ.	»	15
Παπαρρήγόπουλος Π.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Παν.	»	15
Πρετεντέρης Χ. Τ.	»	15
Προκόπιος Ἀθηνῶν μητροπολίτης	»	15
Ῥάλλης Δ. Γ.	»	15
Ῥενιέρης Μ.	»	15
Ῥηγάδης Ἐλ.	»	28
Ῥουσόπουλος Ἀθ.	»	15
Σακελλαρόπουλος Σπ.	»	15
Σαρίπολος Ν.	»	15
Σεμιτέλος Δ.	»	15
Schliemann H.	»	15
Σκουζές Π. Γ.	»	28
Σκουλούδης Στ.	»	15
Σουγδουρῆς Γ.	»	112
Σουρμελῆς Δ.	»	15
Σταματάκης Π.	»	15
Σχινᾶς Β.	»	15
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Φιλαδελφεὺς Θ. Ν.	»	15
Φίλιος Δ.	»	15
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλων Φ. Ι.	»	15
Φιντικλῆς Σπ.	»	15
Φλῶρος Γ.	»	15
Wilberg K.	»	15

Ziller E. » 15

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁ δῆμος Πειραιέων » 100

Ζανέτος Γ. » 15

Ζωγράφος Ἄθ. » 25

Μουτζόπουλος Δ. » 15

Μουτζόπουλος Τρ. » 15

ΕΝ ΚΡΙΣΣΗ

Ἀθανοσιάδης Ἐρ. » 15

ΕΝ Τῆ ΛΟΙΠῆ ΣΤΕΡΕᾶ ΕΛΛΑΔΙ

Ἱεραὶ μοναὶ

Ἀγίας Τριάδος (ἐν δῆμῳ Πλαταιῶν) » 25

Ταξιάρχων (ἐν δῆμῳ Θίσβης) » 25

Κοιμήσεως Θεοτόκου Μακαριωτίσσης » 20

Γενεσίου Θεοτόκου (Πελαγίας) » 25

Μεταμορφώσεως Σωτῆρος (Σαγματᾶ) » 25

Ὁσίου Σεραφεῖμ » 25

Παντοκράτορος (ἐν Ἀκαρνανίᾳ) » 30

ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣῳ

Μονὴ Ταξιάρχων (Αἰγίου) » 100

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

ΕΝ ΣΥΡῳ

Ὁ δῆμος Ἑρμουπολιτῶν » 200

Βαφιαδάκης Δημ. » 15

* Βλαστός Ἀντ. » 30

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ

Κολυβάς Ἀλ. » 15

Μαρτινέγγος Ἐλισ. » 20

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ῥωμανός Ἴω. » 15

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Γεδεών Μαν.	»	15
* Οικονόμου Κ. Γ.	»	45
ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ		
Κοντογιαννάκης Ίω.	»	560
ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ		
Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
Καραμάνος Φωκ.	»	15
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ		
* Macmillan G.	»	30
ΕΝ ΟΞΩΝΙΩ		
Sayce Archibald.	»	85,80

Εισεπράχθησαν δὲ καὶ προσφοραὶ ἔκτακτοι τῶν ἐξῆς·		
τοῦ ἐν Ἐλευσίνι Ἀριστ. Μητρομελέτη δρ.		68
τῶν ἐν Μασσαλία Ῥάλλη, Σκυλίτση καὶ		
Ἀργέντη (Συντροφ.)	»	65,35
τοῦ ἐν Ἀθήναις Vict. Jernstedt	»	16,80
» » » Β. Λατισιέφ.	»	16,80
» » » Γ. Ἄλ. Μαυροχορδάτου	»	448
τὸ κληροδότημα τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου	»	2000

Ἐτι εἰσεπράχθησαν οἱ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα τῶν
δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ἃ κατέλιπον πρὸ ἐτῶν εἰς
τὴν Ἑταιρίαν οἱ ἐξῆς·

Ἰωάννης Χατζηπέτρος
Ἰωάννης Ῥώμας
Ἰωάννης Λαδόπουλος
Ἰωάννης Α. Κουμανούδης
Κύριλλος Χαιρωνίδης.

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτά.

Ἡ ἐν Πετροπόλει *Commission Impériale archéologique* τὰ ἑαυτῆς *Comptes rendus de l'année 1877*. St. Pétersbourg, 1880, εἰς φύλ. μετ' ἄτλαντος.

Ἡ ἐν Ὀδησσῷ αὐτοκρ. Ἐταιρία τῆς ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας τὰ ἑαυτῆς Πρακτικὰ ἀπὸ Νοεμβρίου 1878 ἕως Νοεμβρίου 1879 (ῥωσιστὶ) εἰς 8ον, ἔτι ψήφισμα ἀνέχδοτον Παντικαπαϊτῶν, ἡρμηνευμένον ῥωσιστὶ ὑπὸ Γιούργεβιτς, 1880, εἰς 8ον μετὰ φωτογραφίας.

Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ βασιλ. Ἐταιρία τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἄρκτου τὰ ἑαυτῆς *Mémoires 1878—79* εἰς 8ον ἔτι *Tillæg etc. 1878—79* εἰς 8ον ἔτι ὁ J. A. Worsæe, *la colonisation de la Russie et du Nord Scandinave; traduction*. Copenhague, 1875, εἰς 8ον, καὶ *Fra steen og Bronzealderen etc.* Kiøbenhavn, 1880, εἰς 8ον.

Ἡ ἐν Κανταβριγία ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία φυλλάδιον *Historiola collegii corporis Christi*. Cambridge, 1880, εἰς 8ον.

Ὁ αὐτόθι S. S. Lewis φυλλάδιον *On nine Roman signets lately found in the lead-mines at Charterhouse on Mendip*. (May 26, 1879).

Ὁ ἐν Λονδίνῳ Gardner φυλλάδιον *The coins of Elis*. London, 1879, εἰς 8ον.

Ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τὸν γ' καὶ δ' τόμον τῶν *Ausgrabungen in Olympia*, 1879 καὶ 1880, εἰς φύλ. ἔτι

Τὸ Γερμανικὸν Ἀρχαιολογικὸν Καθίδρυμα *die antiken Terracotten im Auftrag etc.* herausgegeben von R. Kekulé. Band I, *die Terracotten von Pompeji* bearbeitet von Hermann von Rhoden, Stuttgart, 1880, εἰς φύλ. ἔτι *Das Kuppelgrab bei Menidi, Athen*, 1880,

εις 4ον, ἔτι τὸ περιοδικὸν Mittheilungen etc. τοῦ ἔτους 1880, Athen, εις 8ον.

Τὸ ἐν Κιλία Πανεπιστήμιον· Schriften aus dem Jahre 1879. Bd. XXV, 1879 εις 4ον.

Ὁ ἐν Φριεδριχστάδτη I. A. Messinga, φυλλάδιον· Die Abzeichen der Religion in den Wappen, ἐξηγόμενον ἐκ τῆς Vierteljahrschrift für Heraldik τοῦ 1879.

Ὁ ἐν Πέστη Ἰω. Τέλφους τὰ ἑαυτοῦ Συγγραμμάτια Ἑλληνικά. Βουδαπέστησι, 1880, εις 4ον.

Ὁ ἐν Γράτς Π. Περβάνογλους 2 φυλλάδια· Le colonie greche sulle coste orientali del mare Adriatico, καὶ Sull'origine del nome del mare Adriatico, εις 8ον.

Ἡ ἐν Ζαγρεβίῳ (Agram) Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν Vjestnik κτλ. ἀπὸ τοῦ α'. ἀρ. τοῦ β'. ἔτους 1880, εις 8ον.

Ἡ ἐν Λουγδούνῳ Ἀκαδημαϊκὴ Ἑταιρία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τὰ ἑαυτῆς Annales.

Ἡ ἐνταῦθα Ἑcole française τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν Bulletin de correspondance hellénique τοῦ ἔτους 1880.

Ἐξ Ὀλλανδίας ἐστάλη Verslagen omtrent's Rijks verzamelingen van Geschiedenis en Kunst. II. 1879. 'S Gravenhage, 1880.

Ἡ ἐν Βαρκελλώνῃ τῆς Ἰσπανίας Association Artístico-arqueologica τὸ τεῦχος Exposicion de grabados de autores espannoles. Catalogo. Enero de 1880, εις 8ον, ἔτι· Memorias leidas en las session inaugural anno 1880. Barcelona, 1880, εις 8ον.

Ἡ ἐν Βαλεγκία Ἀρχαιολ. Ἑταιρία τὸ τεῦχος Memoria de los trabajos à Cabo durante el anno 1877. 1878. Valencia, 1878 καὶ 1879, εις μικρ. 4ον.

Ἐκ Λισσαβῶνος τῆς Πορτογαλλίας ἐστάλη παρὰ τοῦ J. Da Silva τὸ τεῦχος Boletim de architectura e de ar-

cheologia da real associaçao dos architectos e archeologos portuguezes. 2a serie, tomo 3, N° 1. 2. 3. Lisboa, 1880, εις 4ον.

Τὸ ἐν Βασιγκτῶνι τῆς Ἀμερικῆς Σμιθσῶνειον Καθίδρυμα τὸ ἑαυτοῦ Annual report τοῦ ἔτους 1877, εις 8ον. ἔτι A collection of gesture-signs and signals of the North American Indians, 1880, εις 4ον.

Ἡ ἐν Φιλαδέλφειᾳ Νομισματικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία τὸ ἑαυτῆς Report τῶν ἐτῶν 1878 καὶ 1879 εις 8ον. ἔτι R. N. Toppan, Some modern monetary questions etc. 1880, εις 8ον, ἔτι Proceedings etc. 1879, ἔτι Remains of an Aboriginal encampment at Rehoboth Delaware, 1880, εις 8ον. ἔτι φυλλάδιον Act und bull παρὰ τοῦ Henry Phillips γραμματέως τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας.

Ἐπι ἐστάλησαν ἐξ Ἀμερικῆς Central Ohio scientific Association Vol. I, part. I. Urbana-Ohio, 1878, καὶ Edw. Morse, Dolmens in Japan, 1880.

Introduction to the study of Sign Language ὑπὸ G. Mallery. Washington, 1880, εις 4ον.

Ὁ ἐν Βερολίῳ K. Bötticher, die Thymele der Athena-Nike auf der Akropolis von Athen. Berlin, 1880, εις 8ον.

Ὁ ἐνταῦθα πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος τοὺς δαπάνη Σ. Ζαφειροπούλου ἐκδοθέντας Πίνακας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν Ε'. πρ. Χρ. ἑκατονηταετηρίδα καὶ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

Οἱ συντάχεται τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἀθηναίου» τὸν Η'. καὶ Θ'. τόμον αὐτοῦ εις διπλᾶ ἀντίτυπα, καὶ τὸν Α'. ἕως Ζ'. τόμον. Ἐπι τὰ Sitzungsberichte der philosoph. philol. u. histor. Classe der K. bayer. Acad. d. Wissensch. 1879—80, τεύχη ἑννέα.

Ὁ Παναγ. Γ. Γεννάδιος, Pre-historic races of the

united states of America, by J. W. Foster. sec. ed. Chicago, 1873, εις 8ον.

Ὁ Ἀθαν. Σ. Κουμανούδης *Das Erechtheion von James Fergusson*. Leipzig, 1880, εις 4ον. Ἔτι Ὑπομνήματα περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων νήσων ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. 1880, εις 8ον.

Ὁ Ε. Καστόρχης τὴν ὑπ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαν Ἱστορικὴν ἔκθεσιν τῶν πράξεων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς τὸ 1837 μέχρι τοῦ 1879 τελευτῶντος, εις 8ον.

Βιβλία ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας.

Dictionnaire des antiquités grecques et romaines par Daremberg et Saglio (ἐξακολούθησις κατὰ φυλλάδια).

Recherches archeologiques sur les îles Ioniennes par Riemann, III.

Pausaniæ descriptio arcis Athenarum ed. O. Jahn. editio altera ab Ad. Michaëlis. Bonnæ, 1880.

Archæologische Zeitung. Berlin. 1880.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

Οἱ ἐν Ἀθήναις Θεόδ. Κ. Νέγρης. — Γεώργ. Κωνσταντινίδης. — Βαρθολομαῖος Γκίζης.

Τὸ Ἔθν. Πανεπιστήμιον. — Ὁ δήμαρχος Σκοπέλου Γ. Α. Γεωργιάδης. Καὶ ἄλλοι δέ τινες τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη καταγραφέντων δωρητῶν, ἐδωρήσαντο καὶ ἐφέτος ἀρχαῖα.

ΕΣΟΔΑ.		ΕΣΟΔΑ.				
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Τῆς 31 Δεκεμβρ. 1879. Δρ.	4264 02	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν. Δρ.	3606	
	Τακτικά »	5152 55	»	Γραφ. ὕλη, χάρτης καὶ τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. »	1071 55	
	Εἰδικὰ τοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1879 »	5000	»	Βιβλιοθήκη βιβλίων ἀγορᾶ καὶ δετικά »	624 93	5302 50
ΤΟΚΟΙ	Ἐντόκου καταθέσεως εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν »	652 90	ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν »	240	
»	Ὁμολογιῶν 100 Ἐθν. δανείου τῶν 60 ἑκατ. φρ. »	3425 24	»	Ἐτελοθῆκαι πρὸς ἀναπέθεσιν ἀρχαίων, συγκόλ. κλπ. »	1859 03	
»	» » » 6 » 6% »	120	»	Ἀγοραὶ ἀρχαίων διὰ τὰ Μουσεία τῆς Ἐταιρείας »	9446 90	14545 93
»	» » » 4 » 8% »	1926 40	ΑΡΧΑΙΑ	Ἐπισκευὴ ναοῦ εἰς Σούνιον »	1937 65	
»	» » » 28 » 9% »	12700 80	»	» » Βίτσας Φιγαλίας »	2188 17	
»	Δανείου δρ. 2500 εἰς Κούρτην »	200	»	» διαφόρων ἀρχαίων ἐν Ἀθήναις »	131 05	
»	Ἐντόκου γραμματίου δρ. 18,000 »	380	»	Ἀνασκαφαὶ εἰς Ἁγίαν Τριάδα, θεατρον Πειραιῶς καὶ Ῥαμνοῦντα »	8800 95	
»	Ἐκ τῆς προεξοφλήσεως τοῦ τιμήματος οἰκίας Λάζου »	15	»	Ἀναστήλωσις Λέοντος Χαϊρωνείας »	5832 85	18890 67
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν δύο ἐξαμηνιῶν »		ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Προσωπικὸν ἐφόρων καὶ φυλάκων κλ. ἔξοδα τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Μουσείων καὶ ἄλλων μνημείων »		4183 64
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐξαργύρωσις 4 ὁμολογιᾶς 6% πληρωθείσας »	400	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἀγορὰ γηπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνι »	52359 33	
»	» 4 » 9% ὁμοίως »	1120	»	Ἀνεγερσις ἀρκτικῆς πέτρης τοῦ Ἐθν. Μουσείου »	67091 55	
ΜΟΥΣΕΙΑ	Εἰσιτήρια εἰς Μυκηναίων Μουσείον »		»	Κατασκευὴ φυλακείου καὶ μισθοῦς φύλακος ἀρχαίων Ῥαμνοῦντος »	1428 55	
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἐπιστροφή τῆς Κυβερνήσεως »	48401 19	»	Μεταφορὰ τῶν ἐκ Δήλου ἀρχαίων εἰς Μύκονον »	500	
»	» τοῦ ἐφόρου Σταματῆκη »	3100	»	Θῆκαι καὶ τοποθέτησις Αἴγυπτ. ἀρχαίων δωρεᾶς Ἰω. Δημητρίου »	8408 40	129787 83
»	» ἐργολάβου τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ εἰς Βίτσας »	1800	»	Ὅλον προκαταβολῶν ἐντολῆ καὶ λ/σμῶ τῆς Κυβερνήσεως »		100
»	» Δημ. Φίλιου »	600	»	Εἰς τὸν εἰσπράκτορα διὰ πρόχειρα ἔξοδα »		
ΑΚΙΝΗΤΑ	Ἐξόφλησις δανείου ἀπὸ Κούρτην »		»	Δι' ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Βίτσαις (Φιγαλίας) ναοῦ »	1800	
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	Δάνειον διὰ τρεχομένου ἐπὶ ἐνεχύρω »		»	Δι' ἀνασκαφῆν τάφων Ναυπλίας »	500	
ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ	Ἐξαργύρωσις ἐντόκου γραμματίου »		»	Εἰς ἔφορον Σταματῆκη δι' ἐργασίας ἐν Χαϊρωνείᾳ »	1500	
ΚΑΗΡΟΔΟΤ.	Τοῦ τοῦδ' Ἰωάννου Φιλίππου Ἰωάννου »		»	Εἰς ἴδιον δι' ἀγορᾶν καὶ μετακόμισιν ἀρχαίων Ὀρχομενοῦ »	1600	
ΔΙΑΦΟΡΑ	Ἐκ πωλήσεως φυλλαδίων Λογοδοσίας »	5	»	» Δημ. Φίλιου δι' ἀνασκαφᾶς εἰς Ῥαμνοῦντα »	600	6000
»	» ὄλικῶν οἰκίδων Ἐλευσίνας »	437 50	»	Εἰς R. Bohn διὰ συντέλεσιν τῆς ἐν προπυλαίοις ἀνασκαφῆς »		500
ΛΑΧΕΙΟΝ	Ἐκ πωλήσεως κληρῶν τῆς Δ' περιόδου »		»	Δι' ἀγορᾶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 ἐντόκου γραμματίου »		18000
			»	Ἐπιστροφή εἰς τὸν ἐπὶ ἐνεχύρω τρεχομένου »		112457 27
			»	Εἰς Βιομηχ. Τράπεζαν διὰ τόκους τρεχομένου 6' ἐξ. τοῦ 1879 α' καὶ 6' τοῦ 1880 »		3675 02
			»	Διὰ τὰς προτομάς Φιλ. Ἰωάννου καὶ Ἰακ. Ρίζου »	1000	
			»	» Βοηθήματα καὶ ἐργασίαι ἑκτακτοί »	330 03	1330 05
			»	Πληρωμὴ κερδῆσαντος γραμματίου Γ' περιόδου »	68	
			»	Ὁμοίως κερδῆσαντων κληρῶν Δ' περιόδου 24,299,07		
			»	» μισθοὶ προσωπικοῦ καὶ ἔξοδα Δ' περιόδου 1,400,00	25699 07	
			»	» » » Ε' περιόδου Δρ.	3025 47	28792 54
			»	Ἐπίλοιπον μεταφερόμενον εἰς διαχειρίσιν τοῦ ἔτους 1881 »		4003 10
			»			347568 55

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1880

Μερίδες	Ἐπίλοιπα 31 Δεκεμβρίου 1879		Πράξεις κατὰ τὸ 1880		Ἐπίλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1880		Παρατηρήσεις
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις	
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Οικόπεδον ἐν Ἀθήναις	11000			11000		(α) ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. 1879 ὁμολογ. 506. 9 0/0)
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	12 μετοχαὶ αὐτῆς	39600			39600		86. 8 0/0) 213,119.50
»	Κατάθεσις ἐντόκου	10061			10061		20. 6 0/0)
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	Ὁμολογιαὶ Ἐθν. δανείου (α)	213119 50		1220	(α) 211899 50		100. 60 ἑκατ.
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Εἰς λ/σμὸν Κυβερνήσεως (β)	70650 06	129787 83	48101 19	(β) 152336 70		1880 » 502. 9 0/0
»	Εἰς ἐργασίας ἐν Χαϊρωνείᾳ, Βίτσαις καὶ Ναυπλία καὶ πρὸς ἀγορᾶν κλπ. ἀρχαίων Ὀρχομενοῦ (β)		6000	5500	(β) 500		» 86. 8 0/0
»	Εἰς εἰσπράκτορα Ἐταιρείας (β)		100		(β) 100		» 19. 6 0/0
ΔΑΝΕΙΑ	Ἀγοραστῆς οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ (β)	2500		2500			» 100. 60 ἑκατ. 211,899.50
ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ	Τρεχοῦμενος ἐπὶ ἐνεχύρω (δ)		112457 27	156155	(δ) 49426 93		(6) ΔΑΝΕΙΑ. 1879 » δρ. 2,500
ΤΑΜΕΙΟΝ		4264 02	343304 53	343365 45	(γ) 4003 10		1880 » » μηδὲν 2,500
		(ε) 351194 58	591649 63	557041 64	429500 30	49426 93	(γ) ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΤΑΜΕΙΟΥ. 1879 » » 4,264.02
			351194 58	5729 20	49426 93		1880 » » 4,053.10
			942844 21	562770 84			(δ) ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. 1879 » » 5,729.20
			380073 37	ισοζύγιον	380073 37		1880 » » 156,155
							161,884.20
							Ἐπιστραφέντα 112,457.27
							49,426.93
							Ὀλιγώτερον δρ. 53,407.85
							(ε) ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. 1879 » » 70,650.06
							1880 » » 152,936.70
							Πλεονέκτημα δρ. 82,286.64
							Ἀδελφικὴ τῆς Ἐταίρ. περιουσίας τὸ 1880 δρ. 28,878.79
							(ε) Λ/ΣΜΟΣ τοῦ ἔτους 1879 ὑπόλοιπ. 351,194.58
							» 1880 » » 380,073.31
							Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἴση τῇ ἀνωτέρῳ 28,878.79

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1881.

Ὁ Ταμίης

Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀνηγγέλθη, ὡς γνωρίζετε, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου κ. Ἰακώβου Δραγάτση εἰς τε τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ὅτι πρὸς τῷ Δυτικῷ μυκῷ τοῦ λιμένος τῆς Ζέας [Πασαλιμάνι] κατὰ τὴν θέσιν τὴν κοινῶς καλουμένην Φ ρ α γ κ ο κ λ η σ ι α ἡ ἐξομάλισις τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους ἀπεκάλυψε ἀρχαίου οἰκοδομήματος λείψανα καὶ δὴ καὶ Θεάτρου μάλιστα. Καταφανῆ ἦσαν καὶ γνωστὰ πρόπαλαι τὰ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐκεῖ λοφίσκου λείψανα θεμελίων κόγχης Βυζαντινῆς πιθανῶς ἐκκλησίας συγχευμένων ἐκ τεμαχίων γείσου ἀρχαίου οἰκοδομήματος, οἱ ἐπ' αὐτῶν δύο σπόνδυλοι καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ πέριξ χαμαὶ κείμενοι ἀρραβδῶτων κίωνων ἐξ ἐγχωρίου λίθου. Παρὰ πολλῶν δὲ τῶν ἀρχαιολογούντων εἶχον ἐκεῖ πλησίον παρατηρηθῆ καὶ λίθοι ὀγκώδεις εἰς τοξοειδῆ ἀνήκοντες τοῖχον ἀπὸ Β πρὸς Ν ἔχοντος τὴν φορὰν, ἐξ ὧν τινες μὲν τὴν ὑπαρξίν Θεάτρου ἐνταῦθα ἐδέχοντο ἄλλοι δ' ἄλλο ἐτοποθέτουν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα. Ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία, Κύριε Πρόεδρε, τοῦτο μὲν ὅπως διασώσῃ ἀπὸ καταστροφῆς ἀρχαῖον οἰκοδόμημα, ἀν ἦτο ἀξιὸν διασώσεως, τοῦτο δὲ καὶ ὅπως διαλευκάνῃ τὸ Τοπογραφικὸν ζήτημα, ἀνέλαβεν, ὡς γνωρίζετε, νὰ ἐρευνήσῃ διὰ σκαφῆς τὸν τόπον, ἧς τὴν ἐποπτεῖαν ἀνέθηκεν εἰς τὸν γράφοντα τὰ παρόντα. Τοῦ ἔργου ἠρξάμεν τὴν 8ην Μαΐου καὶ ἔφερον αὐτὸ εἰς πέρας σχεδὸν [μικροῦ μόνον τεμαχίου γῆς μείναντος κωχισμένου ἕνεκα τῆς μὴ συγκαταθέσεως τοῦ ιδιοκτήτου]

τὴν 27ην Ἰουνίου καὶ τῶν ἐργασιῶν μου παρατίθῃμι ὧδε σύντομον ἀφήγησιν.

Ἐπόμενος, εἰ καὶ μετὰ πολλοῦ δισταγμοῦ τὸ κατ' ἀρχάς, τῇ κοινῇ γνώμῃ, ὅτι τὰ θεμέλια τοῦ τοξοειδοῦς τοίχου, ἃ ἡ ῥυμοτομία εἶχε φέρει εἰς φῶς, ἀνῆκον πιθανῶς εἰς Θεάτρον ἢ θεατροειδές τι οἰκοδόμημα, παρήγγειλα τοὺς σκαφεῖς, ν' ἀνοίξωσιν ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν πλησίον τῆς κόγχης φαινομένων λίθων τοῦ ἐξωτάτου τόξου δύο τάφρους εἰς ἰκανὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν καὶ κατ' ἀκτινοειδῆ διεύθυνσιν πρὸς τι σημεῖον τοῦ ὑπὸ τὸν λόφον κοιλώματος, ὅπερ ὑπέθετον τὸ κέντρον τῆς ὅλης οἰκοδομῆς. Ἀλλὰ μόλις ἡ σκαφή προὐχώρησε μέτρα τινα πρὸς τὰ κάτω καὶ ἡ σκαπάνη προσέκρουσεν εἰς τὰ θεμέλια ἐτέρου τόξου, οὐτινος νὰ παρακολουθήσω διὰ σκαφῆς τὰ ἴχνη κατὰ τὸ πρὸς μεσημβρίαν μέρος ἔκρινα πρὸ παντὸς ἄλλου ἀναγκαῖον. Ἡ ὑπαρξὶς καὶ δευτέρου τόξου παραλλήλου πρὸς τὸ πρῶτον καὶ πρὸς αὐτὸ συνδεομένου δι' ἐγκαρσίων τοίχων κατὰ κανονικὰς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις καὶ ἀκτινοειδῶς πρὸς τὰ κάτω χωρῶντων καὶ τὸν ἐκεῖ χῶρον οἶονεῖ εἰς κερκίδας διαιρούντων, πρὸς δὲ τούτοις ὁ κατὰ τὰς τάφρους κλιμακωτὸς τοῦ ἐδάφους σχηματισμὸς, καθόσον ἡ σκαφή πρὸς τὰ κάτω προὐχῶρει, ἐκράτυνον ἐν ἐμοὶ τὴν κοινὴν πίστιν, ἕως οὗ τέλος ἡ ἀποκάλυψις κατὰ τὴν πέμπτην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου ἡμέρας τετραγώνου λίθου κατὰ τὸ κατώτατον ἄκρον τῆς ἐτέρας τῶν τάφρων καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν μέρους τῶν δύο λιθοκτίστων ἀναβαθμῶν καὶ ἡ τὴν ἐπιούσαν ἀνεύρεσις ἐνός τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ ὑδραγωγοῦ τοῦ περὶ τὴν ὀρχήστραν ἐξήλειψαν πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ὄντως Θεάτρον λείψανα ἤνεγκεν ἡ σκαπάνη εἰς φῶς. Τὸ ἔργον ἀπὸ τοῦδε, Κύριε Πρόεδρε, ἠκολούθησε τὴν φυσικὴν του πλέον πορείαν καὶ οὕτως ἔχει νῦν νὰ ἐπιδεικνύῃ καὶ ἡ

πόλις τοῦ Πειραιῶς λείψανα ἀρχαίου Θεάτρου ὄχι εὐκαταφρόνητα, ὧν ἐπισυνάπτων σήμερον διάγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. Χάγερ ἐκπονηθέν, ἀναγκαῖον κρίνω πρὸς διασάφησιν νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἑξῆς·

Ὅτι ἡ ἐπίχωσις δὲν ἦτο πανταχοῦ ἢ αὐτὴ οὐδεμία ἀνάγκη νὰ ῥηθῇ· ἐλαχίστη ἀπεδείχθη κατὰ τοὺς περὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὴν σκηνὴν τόπους, μόλις 0,50 Γ. Μ. βάθος ἔχουσα, μεγίστη δὲ κατὰ τὰ θεμέλια τῶν τόξων καὶ τὰ δύο ἐνίοτε ὑπερβαίνουσα μέτρα. Τὰ δὲ ἐν αὐτῇ εὐρήματα ὀλίγα καὶ εὐτελῆ ὄλως ὄντα μ' ἀπαλλάττουσι μακροτέρου λόγου περὶ αὐτῶν ἐνταῦθα (*). ἀναγκαῖον ὁμως κρίνω νὰ σημειώσω ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐξ ἐγχωρίου λίθου ὀροσήμου μὲ τὴν κολοβὴν δυστυχῶς ἐπιγραφὴν

. Σ HOROS (μ. 1,50 πλ. 0,35 πάχος 0,25) ὁ παρὰ τὰ θεμέλια τοῦ ἐξωτάτου τόξου εἰς βάθος 2 μέτρων περίπου καὶ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους κατακείμενον εἶχεν ἤδη ἀποκαλύψει ἢ ῥυμοτομία, ἀνευρέθησαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἐπιχώσει τῶν θεμελιῶν τῶν τόξων εἰς βάθος 1,90 καὶ σχεδὸν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους κατακείμενα τεμάχιον ἀγγείου μ ε ε ρ υ θ ρ α ς μ ο ρ φ α ς

(*) Ταῦτα ἐκτὸς τῶν ἄνω μνημονευομένων ἦσαν

- 1) 8 χαλκῆ νομίσματα, 6 ἀττικά τῶν Μακεδονικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων, 1 τοῦ Κωνσταντοῦ καὶ 1 Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου.
- 2) 20 ἐνεπίγραφοι λαβαὶ ἀμφορέων τῶν συνηθεστάτων, αἱ πλεῖσται τῶν Μακεδονικῶν χρόνων.
- 3) 3 τετράγωνοι λαβαὶ (;) προσωποφόροι.
- 4) 12 κωνοειδῆ, 3 πυραμιδοειδῆ καὶ 1 ἀρτοειδῆ διάτρητα ἀντικείμενα.
- 5) 1 ὄρθοκέρραμος.
- 6) 2 τεμάχια λίθων, τὸ ἐν ἀρχιτεκτονικῶν μέλος καὶ τὸ ἕτερον ποδὸς τραπέζης.
- 7) Τεμάχιον εἰδωλίου πηλίνου γυναικῆς παριστάνοντος, καὶ
- 8) 2 πῆλιναι κεφαλαὶ (εἰδωλίω), ἡ μὲν γέροντος ἢ δὲ γυναικός.

(rothfigurig) (πλάτ. 0,15 ὕψ. 0,08 πάχ. 0,00,5 νέος ἐν τῇ συνήθει ἀναβολῇ, κρατεῖ, κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον σωζόμενος, τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον, πρὸ αὐτοῦ ἀνθέμιον) τέχνης τῶν χρόνων τῆς δ^{ης} ἢ τὸ βραδύτερον τοῦ πρώτου ἡμίσεως τῆς γ^{ης} ἑκατονταετηρίδος καὶ ὀρόσημον ἐξ ὑμηττείου λίθου μὲ τὴν κολοβὴν ἐπιγραφὴν

ΟΡΟΣΚΗ

ΑΝΔΡΑΠΟΖ (μ. 0,40 πλ. 0,30 πάχ. 0,17) γράμμασιν, ὡς βλέπετε τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Τοῦ συνήθως καλουμένου Κ ο ἰ λ ο υ οἱ δύο κατώτατοι λιθοκτιστοὶ (ἐξ ἐγχωρίου λίθου) πλατεῖς ἀναβαθμοὶ (ὕψ. ἀμφότερων 0,22—0,25 πλάτος τοῦ κατωτάτου 1,85—2,60 τοῦ προτελευταίου 0,90) (*) διατηροῦνται κάλλιστα κατὰ τὸ ἀνασκαφὴν μέρος ἀνωμαλίας μόνον τινὰς δεικνύοντες προκαλεσάσας τὴν γνώμην, ὅτι καὶ ἄλλη πιθανῶς ὑπῆρχεν, ἀνω ἐπίστρωσις, ἐπὶ τοῦ κατωτάτου ἰδίως. Περὶ Θρόνων ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν βέβαιον νὰ ῥηθῆ δύναται, ἀφ' οὗ ἴχνη τοιοῦτων δὲν διεσώθησαν. Κατ' ἐμὲ δὲ κριτὴν ὁ προτελευταῖος οὐδ' ἔφερεν ὅλως καθίσματα χρησιμεύων ἀπλῶς ὡς δ ρ ὀ μ ο ς οἶος καὶ ἐν τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ ὑπάρχει, καὶ ἦν ἀναγκαῖος, ἂν ὁ κατώτατος ἔφερεν, ὅπερ πιθανώτατον, θρόνους. Ἔρκος, οἷον τὸ τοῦ Διονυσιακοῦ, δὲν εἶχε καὶ εὐλόγως τὸ ἡμέτερον θέατρον, ἀλλ' οὔτε ἄλλο τι τεῖχος ὑψοῦν τὸ τῶν ἀναβαθμῶν ἔδαφος πόδας τινὰς ὑπεράνω τῆς Ὁρχήστρας, οἷον λέγεται ἀνευρεθὲν ἐν ἄλλοις Θεάτροις μεταγενεστέρων μάλιστα χρόνων. Τῶν ἄλλων ἀναβαθμῶν ἔχομεν πολλαχοῦ τὰ ἴχνη μόνον ἐν τῷ

(*) Τόσον εἶναι κυρίως τὸ πλάτος ἢ βάθος τοῦ λιθοκτιστοῦ μέρους τοῦ ἀναριθμοῦ τούτου· τὸ δὲ λοιπὸν 0,55 σώζει τὴν συνέχειαν τῆς λιθοστρώσεως μόνον κατὰ τὰ διαστήματα τὰ ἐνοῦντα αὐτὸν μὲ τὰς κατωτάτας βαθμίδας τῶν κλιμάκων, ἐν ᾧ κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν βαθμίδων τούτων μέρος ὑπῆρχε μόνον τὸ φυσικὸν ἔδαφος.

μαλακῶ βράχῳ καταλλήλως λελαξευμένῳ (*) πρὸς ὑποδοχὴν ἑδωλίων. Τούτων ὅμως τῶν ἑδωλίων οὐδὲν κατὰ χώραν εὐρέθη, ἀλλὰ δύο σκεπάζοντα ἀρχαῖον φρέαρ κατὰ τὰ Θεμέλια τῶν ἄνω τόξων καὶ πιθανώτατα τεθέντα ἐκεῖ, διότι ἕνεκα θραυσμάτων(**) δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσι πλέον εἰς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν εἶχον κατασκευασθῆ. Ἐκ σκληροτέρου τοῦ τῶν Θεμελίων πεποιημένα λίθου, εἶναι ὅμοια τὸ σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῖς τοῦ ἐν Ἀθήναις Διονυσιακοῦ καὶ τοῖς ἐν τῷ τείχει τοῦ περιβόλου τοῦ ἄστεος εὐρεθεῖσι (Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογ. Ἑταιρίας 1880 σελ. 12) μ. 1,22 καὶ 1,33, πλάτος τὸ ὅλον 0,91, καθίσματος 0,35, ἐσκαμμένου μέρους 0,36, πάχος ὑπὸ τὸ κάθισμα 0,32, πάχος ὀπισθεν 0,26, καὶ κοίλανσις 0,08). Καὶ δύο ἕτεροι ὅμως λίθοι (μαλακώτεροι καὶ ἐρυθρωποὶ) ἐκεῖ, ἔνθα καὶ νῦν ἐτι κεῖνται, ἀνευρεθέντες ὁ μὲν κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς Βορείου Εἰσόδου (=κάτω Παρόδου) ὁ δέ, ὁ καὶ ἐκ δύο θραυσμάτων ἀποτελούμενος, κατὰ τὸ τῆς Νοτίου, ἔχουσιν ἐπίσης τὸ σχῆμα ἑδωλίου, ἀλλὰ μείζονας τὰς διαστάσεις (μῆκος σωζόμενον τοῦ ἀκραίου 1,00, πλάτος τὸ ὅλον 1,25, ἐσκαμμένου μέρους 0,65 τῶν ἄλλων μερῶν 0,35 καὶ 0,25, πάχος μέγιστον 0,28) καὶ οὐδεμίαν δεικνύουσι κοίλανσιν.

Τῶν κλιμάκων (ἦσαν δὲ πᾶσαι 12 ἢ μᾶλλον 14 μετὰ

(*) Τῶν ἰχνῶν τούτων ἡ καταμέτρησις ἐθεωρήθη ὑπ' ἐμοῦ πάντῃ ἀνωφελής, διότι ἡ νῦν αὐτῶν κατάστασις εἶναι τῆς ἀρχικῆς πολὺ διάφορος, οὐδὲν δὲ δύναται νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἀληθὲς ὕψος καὶ βάθος τῶν ἀναβαθμῶν. Τῶν δὲ Κερκίδων τὸ μέσον πλάτος κατὰ τὸ κατώτατον αὐτῶν μέρος εἶναι 2,60 περίπου.

(**) Τῷ ὄντι τὸ ἕτερον τούτων, ὅπερ καὶ μόνον, μετχινηθέντων τῶν ἐπ' αὐτοῦ λίθων τοῦ Θεμελίου, ἐξεχώσθη καὶ καταλλήλως τοποθετηθὲν εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν ὄρατόν, φέρει μικρὸν θραῦσμα κατὰ τὸ ὀπισθεν μέρος.

τῶν κατὰ τὰ ἄκρα δύο, ὧν ἕχνη δὲν σώζονται, καὶ κερκίδες 13 ὡς ἐκ τοῦ ἀνασκαφέντος μέρους μετὰ βεβαιότητος ἐξάγεται) (*) σώζονται πανταχοῦ τὰ ἕχνη, τεσσάρων δὲ μόνον αἱ κατώταται λίθιναι βαθμίδες (πλ. 1,00—1,02 μ. 0,90 ὕψ. 0,22—0,24 περίπου) καὶ μιᾶς αὐτῶν καὶ ἡ ἀμέσως ἐπομένη, ὅμοιαι ταῖς τῶν τοῦ Διονυσιακοῦ κατὰ τᾶλλα, εἰμὴ ὅτι δὲν φέρουσι **χ α ρ ά γ μ α τ α**. Διαζώματος, περιβόλου ἢ πλαγίων τοίχων, οἷοι ἐν τῷ Διονυσιακῷ πολλοὶ φαίνονται, ἕχνη δὲν σώζονται. Ὑπάρχουσιν ὅμως, ὡς εἶδομεν, τριῶν παραλλήλων τόξων κατὰ τὰ ἄνω τοῦ λόφου τὰ θεμέλια (τούτων καὶ μάλιστα τῶν τοῦ ἐξωτάτου τόξου ἱκανὸν μέρος ὅλως ἐξέλιπε, καταστραφέν κατὰ τὴν ρυμοτομίαν τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων) ἀνώμαλα λίαν καὶ ὄχι εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ τῶν συνδεόντων αὐτὰ ἐγκαρσίως ἀκτινοειδῶν τοίχων τριῶν εἰς ἐκάστην ἀναλογούντων **κ ε ρ κ ῖ δ α**, καὶ τῶν μὲν κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῆς μὲ τὰς κλίμακας συμπιπτόντων, τοῦ δὲ κατὰ τὸ μέσον δηλοῦντος πιθανώτατα ὅτι κατὰ τὰ ὑψηλότερα τοῦ Κοίλου μέρη ὑποδιηροῦντο καὶ αὖθις αἱ κερκίδες διὰ κλιμάκων, καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἡμετέρῳ Θεάτρῳ οὐχὶ μόνον εὐκολίας, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλείας χάριν· ὅτι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν θεμελιῶν τούτων ὑψούμενοι τοῖχοι σκοπὸν εἶχον κυρίως νὰ παράσχῃσι διὰ τέχνης ὅ,τι ἡ φύσις δὲν εἶχε χορηγήσει, ὕψος δηλ. τὸ ἀνάλογον εἰς τὸν ταπεινὸν λόφον, εἶναι καθ' ἡμᾶς φανερόν. Τῶν δὲ Ἄ ν α λ η μ μ ά τ ω ν, ἦτοι τῶν κατὰ τὰς εἰσόδους (=Παρόδους) τοίχων, τῶν ὑποστηριζόντων τὰ **κ έ ρ α τ α** τοῦ Κοίλου, σώζεται μό-

(*) Γνωστὸν ὅτι καὶ τοῦ Διονυσιακοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρῳ 13 εἶναι αἱ κερκίδες καὶ ὑπετέθη παρὰ πολλῶν ὅτι εἶχε τινὰ ὁ ἀριθμὸς οὗτος πρὸς τὰς 13 ἐπὶ Ἀδριανοῦ φυλάς σχέσιν. Ἄρά γε δὲν ἀποδεικνύεται νῦν ἡ ὑπόθεσις αὕτη οὐχὶ βάσιμος; Τὸ τῆς Ἐπιδαύρου Θεάτρον ἔχει 12 κερκίδας καὶ κατ' ἄκολουθίαν 13 κλίμακας.

νον ὁ ὡς θεμέλιον χρησιμεύων κατειργασμένος βράχος (εἰς ὕψος 1,70 κατὰ τὴν Νότιον Εἰσοδον, ἔνθα καὶ κάλλιον διατηρεῖται) μικρὰν ἔχων πρὸς τὴν ὀρχήστραν, ὡς συνήθως οἱ τοῖχοι οὗτοι, κλίσειν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐχὶ ἐντελῶς πρὸς τὸν ἐμπρόσθιον τῆς Σκηνῆς τοῖχον παράλληλος. Ἰχνη δὲ ἐπιστρώσεως κατὰ τὰ ἀνοίγματα (πλ. 4,10 περίπου) τῶν Εἰσόδων εἰσι πολλαχοῦ κατάδηλα.

Τῆς Ὀρχήστρας ἐκτὸς τοῦ βραχώδους ἐδάφους ἀνωμάλου καὶ μάλιστα κατὰ τὸ πλησίον τοῦ τοίχου τῆς Σκηνῆς μέρος (ἐπιστρώσεως ἶχνη δὲν φαίνονται, πάντως ὅμως θὰ ὑπῆρχε τοιαύτη) σώζεται ἄριστα διατετηρημένος καὶ μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ἐπιμελείας ἐιργασμένος ὁ Ὑδραγωγός. Τὰ ἀνοίγματα αὐτοῦ, ἐν εἰς ἐκάστην κερχίδα ἀντιστοιχοῦν, ὡς ἐκ τοῦ ἱκανῶς πεταλοειδοῦς σχήματος τῆς Ὀρχήστρας, τὰ μὲν ἐν τῷ μέσῳ εἶναι βραχύτερα, μακρότατα δὲ τὰ δύο τελευταῖα, ὧν, ὡς γνωστόν, τὸ ἐν μόνον ἀπεκαλύφθη, τὸ καὶ φέρον τὴν καμαρωτὴν ὀπὴν (ὑψ. αὐτῆς 0,50, πλάτ. 0,40 περίπου) δι' ἧς τὸ ὕδωρ διοχετεύομενον εἰς ἄλλον ἀφανῆ ὑπ' αὐτὸ τὸ βραχώδες τῆς Ὀρχήστρας ἔδαφος ὀχετόν, ἐξήρχετο, τίς οἶδέ που, καὶ πιθανώτατα συνήγετο εἰς Δεξαμενὴν, ὅπως εἰς διαφόρους χρησιμεύσει ἀνάγκας. Ἀλλὰ ταῦτα θὰ δείξῃ βέβαια καὶ ἀσφαλῆ ἢ ἀνασκαφή, ὅταν ποτε συντελεσθῇ. Οἱ δὲ χωρίζοντες τὰ ἀνοίγματα ἀπ' ἀλλήλων λίθοι (αἰ γέφυραι) (μ. 0,75, πλ. 0,73, πάχ. 0,30) ῥεμβοειδῆς πῶς ἔχουσι τὸ σχῆμα, ὡς διευθυνόμενα κατὰ τὸν κ. Χάγερ πρὸς τὸ κέντρον Α, (βλέπε διάγραμμα) τὸ κέντρον δηλ. ὀλου τοῦ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναβαθμοῦ καὶ ἄνω μέρους τοῦ Κείλου, ἐν ᾧ ὁ κατώτατος ἀναβαθμὸς καὶ τῆς Ὀρχήστρας τὰ τόξα (καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ὁ ὕδραγωγός) κέντρον ἔχουσι τὸ Β. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄς εἰ-

πωσι τὰ δέοντα οἱ ἀρμόδιοι. Ἐπικαλυμμάτων τῶν ἀνοιγμάτων ἴχνη δὲν σώζονται· ἀλλ' οὔτε χεῖλος ὑπάρχει πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῶν. Πάντως ὅμως ὑπῆρχον τοιαῦτα, ἀλλὰ πῶς θεθειμένα ἐμοὶ τοῦλάχιστον ἄδηλον. Εἶναι δὲ τὸ μέσον μῆκος τῶν ἀνοιγμάτων 1,80 (τοῦ τελευταίου ἐξαιρουμένου, οὗ τὸ μῆκος 2,90), τὸ πλάτος 0,73 καὶ τὸ βάθος τοῦ μὲν κατὰ τὸ μέσον 1,00 τοῦ δὲ τελευταίου 1,15. Φέρουσι δὲ πολλαχοῦ οἱ λίθοι αὐτῶν ἔσθλην τὰ ἡμισφαιρικά ἐκεῖνα ἐξογκώματα, κυροῦντα καὶ ταῦτα τὴν περὶ αὐτῶν κοινὴν γνώμην, ὅτι δηλ. εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς εὐχερεστέραν τῶν λίθων λήψιν ἐν τῇ μετακινήσει αὐτῶν ἐχρησίμευον. Θυμέλης δὲ ἡ τοιοῦτου τινὸς κατασκευάσματος ἴχνη δὲν ἐφάνησαν οὐδαμοῦ τῆς Ὀρχήστρας.

Τῆς Σκηνῆς, κατὰ τὴν εὐρυτέραν τῆς λέξεως σημασίαν, οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν σώζεται ἢ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη. Καὶ πρῶτον τοῦ ἐμπροσθίου τοίχου μετὰ τῶν δύο πρὸς τὰ κέρατα τοῦ Κοίλου προεξέχουσων πτερύγων (αβγδεζη) αὐτοῦ (*) σώζεται τὸ ἀξιόλογον κρηπίδωμα ἐξ 27 πλίνθων ὑμηττείου λίθου (ὡς ἐκ τοῦ ἀνασκαφέντος μέρος ἔστιν εἰκάσαι) συγκείμενον, ἀκατεργάστων μὲν κατὰ τὰ ἄκρα, ἀπεξεσμένων δὲ κατὰ τὸ μέσον, ἔνθα κατὰ σύμμετρα ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα (1,38 ΓΜ) ὑψοῦντο χίονες (διάμετρος 0,48—0,50), ὧν ἴχνη ὡς καὶ τῆς διὰ μολύβδου γομφώσεως αὐτῶν ἀρίδηλα σώζονται. Ἡ κατὰ τὸ μέσον πλίνθος ἔφερεν, ὡς τὰ ἴχνη δεικνύουσι, δύο κατὰ τὰ ἄκρα τῆς, ἔνθα εἶναι καὶ λειοτέρα ἢ ἐπιφάνεια, χίονας εἰς μείζονα ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν (2,10), μείζων οὔσα καὶ αὐτῇ ὄλων τῶν

(*) Τὸ ὅλον μῆκος εἶναι 29,70, τὸ δὲ μῆκος τῶν πλευρῶν τῆς ἀποκαλυφθείσης πτέρυγος 1) 5,70, 2) 2,68, 3) 2,10. Τῆς ἄλλης πτέρυγος ἡ μόνη ἀποκαλυφθεῖσα βραχυτάτη πλευρὰ ἔχει μῆκος 1,90. Πλάτος τοῦ κρηπίδωματος 0,52—0,60, πᾶχ. ἢ ὕψος 0,18—0,22, μῆκος τῶν πλίνθων 1,15—1,30 περίπου.

ἄλλων πλίνθων. Μόνον δὲ αἱ δύο ἔσχαται κατὰ τὰς βραχυτάτας πλευράς τῶν πτερώγων ἔχουσι μὲν τὰ ἄκρα αὐτῶν ἐπίσης ἀκατέργαστα καὶ τὴν κατὰ τὸ μέσον ἐπιφάνειαν ὠμαλισμένην, ἀλλ' οὔτε κίονος οὔτε γομφώσεως οἰασδῆποτε ἔχνη φέρουσιν. Τὸν λόγον τούτου, ὡς καὶ τὸν τοῦ ἀκατεργάστου τῶν πλίνθων κατὰ τὰ ἄκρα, ἃς ἀνεύρωσιν οἱ ἀρμόδιοι, ἂν εἰς ἐξήγησιν τοῦ ἀκατεργάστου δὲν ἀρχῆ ἢ ὑπόθεσις, ὅτι ἦν ἀφανές, ἀποκρυπτόμενον ὑπὸ τοῦ καὶ νῦν ὑψηλοτέρου, ἔτι δὲ μᾶλλον τοιούτου καθισταμένου διὰ τῆς ἐπιστρώσεως, ἐδάφους τῆς Ὀρχήστρας.

Ὅπισθεν δὲ τοῦ κρηπιδώματος τούτου εἰς ἀπόστασιν 2,17 γαλλ. μέτρ. καὶ πρὸς αὐτὸ παράλληλος σώζεται ἡ βάσις ἐτέρου τοίχου (ΘΕ) ἐξ ἐγχωρίων λίθων (μ. 31,55, πλ. 0,60—0,80, πάχ. ἢ ὕψος 0,26) καὶ ἐπ' αὐτῆς κατὰ τὸ πρὸς Νότον μέρος δύο περίπου μέτρα ἀπὸ τοῦ πέρατος σπόνδυλος κίονος ἀρραβδώτου (διάμετρος 0,48, ὕψος σωζόμενον 0,25) χωρὶς, οὔτε κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον, ἐν ὁμοίᾳ τινι θέσει καὶ ἀποστάσει, οὔτε καθ' ὅλον τὸ ἄλλο μῆκος τῆς βάσεως, νὰ δυνηθῆ ν' ἀνεύρη καὶ ἄλλων ὁμοίων ἔχνη ὁ τὰ παρόντα γράφων. Ἄς εἴπωσι λοιπὸν καὶ περὶ τούτου οἱ ἀρμόδιοι τὰ εἰκότα.

Παρ' ἐμοῦ δὲ καὶ τόδε ἃς ῥηθῆ, ὅτι ἡ βάσις αὕτη (ΘΕ) μακροτέρα οὔσα, ὡς ἤδη ἐσημειώθη, τοῦ πρὸ αὐτῆς κρηπιδώματος, προέχει αὐτοῦ περισσότερον κατὰ τὸ πρὸς Βορρᾶν μέρος ἢ κατὰ τὸ πρὸς Νότον, ὡς καὶ ἐν τῷ Διαγράμματι δηλοῦται, χωρὶς ὅμως νὰ φαίνεται ὅτι ἐξηφανίσθη λίθος τις.

Ὅπισθεν δὲ καὶ ταύτης τῆς βάσεως ὑπάρχει ἐν σχήματι ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου

(*) Ἀκριβεστέρα παρατήρησις μ' ἐπίσειεν ὅτι ὁ σπόνδυλος δὲν ἔκειτο κατὰ χώραν.

ὅμως ἐλλείπει ἡ ἐτέρα τῶν μακρῶν πλευρῶν, ἐσκαμμένος ὁ βράχος (λμνξο) πρὸς ὑποδοχὴν Θεμελίων, ὧν λείψανα κατὰ χώραν σώζονται (πλ. 0,80—0,85, βάθ. 0,40). Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ δευτέρου τοίχου τῆς πρὸς αὐτὴν παραλλήλου μακρᾶς πλευρᾶς τοῦ παραλληλογράμμου εἶναι 4,80 περίπου, τὸ δὲ μήκος αὐτῆς 36,30. Τῶν βραχειῶν πλευρῶν τῆς μὲν πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας ἡ τομὴ τοῦ βράχου συμπίπτει ἀκριβῶς μὲ τὴν ἔσω γραμμὴν τῆς βάσεως (ΘΕ), τὸ μήκος εἶναι 6,10, τῆς δὲ ἐτέρας 6,40. Καὶ τῶ ὄντι κατὰ 0,30 προέχει τῆς ἔσω γραμμῆς τῆς βάσεως ΘΕ ὁ εἰς τὸ πέρασ τῆς κατὰ τὸ Νότιον μέρος βραχείας πλευρᾶς κατὰ χώραν κείμενος ἐντὸς τοῦ ἐσκαμμένου βράχου λίθος.

Οὐ μόνον δὲ ἐκ τοῦ Διαγράμματος ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄνω εἰρημένων γίνεται δῆλον ὅτι οὐδ' ἰσάκεις ἀπέχουσι τῶν ἄκρων τῆς βάσεως ΘΕ αἱ δύο αὐταὶ βραχύτεραι πλευραὶ, ἀλλ' ἡ μὲν πρὸς Βορρᾶν 1,20, ἡ δὲ πρὸς Νότον 1,75. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἄλλας τινάς, ὡς καὶ ἐν τῷ Διαγράμματι δηλοῦται, δεικνύει ὁ βράχος τομάς, ὧν ὅμως ἀξίαι μνείας εἶναι κατὰ μὲν τὸ πρὸς Νότον μέρος ἢ κατὰ τὴν γραμμὴν ΦΧΨΩ ἐν εἴδει θυρώματος (ὑψ. ἢ βάθ. 0,20 περίπου) κατὰ δὲ τὸ πρὸς Βορρᾶν ἢ κατὰ τὴν γραμμὴν πρστ ἴσως δὲ καὶ τὴν προέκτασιν αὐτῆς υφχψ (ὑψος ἢ βάθος 0,30), ὡς αἱ μόναι πιθανῶς ὑπ' ἀνθρωπίνης χειρὸς πρὸς τινὰ σκοπὸν πεποιημέναι. Πανταχοῦ δ' ἀλλαχοῦ δεικνύει καθ' ἡμᾶς ὁ βράχος τὸ φύσει ἀνώμαλον αὐτοῦ ἔδαφος. Ὅπισθεν δὲ ἢ κατὰ τὰ πλάγια ἄλλου τινὸς οἰκοδομήματος ἴχνη ἢ μέχρι τοῦδε σκαφὴ τοῦλάχιστον δὲν ἔδειξεν, εἰμὴ τομάς τινας ὡσαύτως ἐν τῷ βράχῳ κατὰ τὸ πρὸς Βορρᾶν μέρος, αἵτινες ὅμως δὲν ἐδηλώθησαν ἐν τῷ Διαγράμματι.

Τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα εἶναι, Κύριε Πρόεδρε, τὰ μέχρις ἡμῶν περισωθέντα καὶ ἐς αἰεὶ περισωθησόμενα, ὡς ἐλπίζω, λείψανα τοῦ Θεάτρου τῆς Ζέας.

Ἡ δ' ἀνεύρεσις αὐτῶν διήγειραν ὡς εἰκὸς, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διὰ σκαφῆς ἐρεύνης καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν Καστέλλαν (Μουνουχίαν) χώρου, ἔνθα ἐφαίνοντο μὲν ποτε ἵχνη Θεάτρου καὶ ἐν τοῖς Τοπογραφικαῖς χάρταις ἐσημειοῦντο, δὲν εἶχεν ὅμως βεβαιωθῆ δι' ἀσφαλῶν ἐνδείξεων ἢ ὑπαρξίς αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ ἔρευνα ἐκεῖ δὲν ἦτο εὐκόλος. Οὐ μόνον ὁ τοῦ Κοίλου χώρος εἶχε δι' ἐπιχώσεως, ἐπίτηδες παρὰ τοῦ κυρίου τῆς γῆς γενομένης, ἀρδὴν μεταβληθῆ, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τὴν Σχηνήν καὶ τὴν Ὀρχήστραν τόπος εἶναι κατὰ μέγα μέρος καταπλακωμένος ὑπὸ οἰκίσκων.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀδεία τοῦ ἰδιοκτῆτου ἠρευνήθησαν τὰ πρὸς Βορρᾶν ἀνώτατα τοῦ Κοίλου μέρη, ἔνθα ἵχνη τοίχου ἐφαίνοντο καὶ ἀπεκαλύφθη τῷ ὄντι τοιοῦτος παράδοξος, τὸ μὲν κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον, τὸ δὲ κατὰ τὸν πολυγώνιον ἐκτισμένος. Ὁ τοῖχος ἀρχόμενος ἀπὸ Βορρᾶ προχωρεῖ πρὸς Νότον ἐπὶ 8,80 Γ. Μ. (πλ. 0,60, ὕψος 0,46 καὶ αὕτη εἶναι ἡ μόνη πλευρὰ αὐτοῦ ἢ κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον ἐκτισμένη) εἶτα κάμπτεται κατ' ὀρθὴν γωνίαν καὶ προχωρεῖ πρὸς Δυσμὰς ἐπὶ δύο περίπου μέτρα (ὕψ. 0,60, πλ. 0,30) καὶ ἐκεῖ πάλιν καμπτόμενος ἀναλαμβάνει τὴν προτέραν ἀπὸ Β πρὸς Ν διεύθυνσιν καὶ προχωρῶν εἰς μῆκος 5 Γ. Μ. (ὕψ. 1,00, πλ. 0,39) κάμπτεται καὶ αὖθις πρὸς Δυσμὰς (μ. 1,89, ὕψ. 0,80, πλ. 0,30—0,40) καὶ ἀπολήγει εἰς οὐδὲν μαρμάρινον (μ. 1,83, πλ. 0,57) θύρας. Ἄλλ' ἄλλο τι ἐκεῖ δὲν εὑρέθη καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ῥηθῆ ἂν εἶχε σχέσιν τινὰ καὶ ὁποῖαν ὁ τοῖχος οὗτος πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον θέατρον. Ἄλλος δὲ τοῖχος κατὰ τὸ πρὸς Νότον μέρος

τοῦ Κοίλου καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν ἐπιπέδου τοῦ οὐ-
δοῦ τοῦ πρώτου, οὗ ἴχνη ὡσαύτως ἐφαίνοντο (μ. 5,00,
ὑψ. 0,70, πλ. ἢ πάχ. 0,35), οὐδεμίαν ἐπίσης μᾶς πα-
ρεῖχεν ἔνδειξιν βεβαίαν (*). Κατέβημεν λοιπὸν εἰς τὰ
κάτω καὶ δὴ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κρητὸς τινὸς ἀνεύρομεν
ὑπὸ ἐπίχωσιν 0,30—0,40 Γ. Μ. λείψανα τοίχου ἀπὸ
Βορρᾶ πρὸς Νότον φερόμενα (μ. 5,60, ὑψ. 0,50, πλ.
0,40) καὶ πρὸ αὐτοῦ βάσιν μονόλιθον τετράγωνον (μ.
1,00, πλ. 0,90) καὶ μετὰ διακοπὴν τῆς συνεχείας εἰς
ἀπόστασιν ἑπτὰ Γ. Μ. ἕτερον μικρὸν (μ. 1,20) τεμάχιον
τοῦ τοίχου καὶ πρὸ αὐτοῦ βάσιν ἐπίσης ἑτέραν (0,90—
0,80). Νὰ σκάψωμεν περαιτέρω οὔτε πρὸς Βορρᾶν οὔτε
πρὸς Νότον ἠδυνάμεθα. Τὰ δ' ἀποκαλυφθέντα ἠδύναντο
μέν, ὡς ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα κεῖνται, νὰ ὑποθεθῶσιν ὡς εἰς
τινα τῶν τοίχων τῆς Σκηνῆς ἀνήκοντα (**), ἀλλ' οὐδεμίαν
ἐπίσης μᾶς παρεῖχον βεβαίαν ἔνδειξιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ
Θεάτρου. Αὕτη ἐβεβαιώθη μόλις τὴν πέμπτην ἀπὸ τῆς
ἐνάρξεως τοῦ ἔργου ἡμέραν, τὴν δεκάτην δηλ. Ἰουλίου,
ὁπότε εἰς βάθος δύο Γ. Μ. καὶ ὑπὸ ἐπίχωσιν, ἧς τὸ κα-
τώτατον στρώμα διὰ τὸ σκληρὸν καὶ βραχοειδὲς αὐτοῦ
πολλάκις ὑπελείφθη παρὰ τῶν σκαφέων ὡς τὸ φυσικὸν
ἔδαφος καὶ εἰς δεινὴν ἔθηκε δοκιμασίαν τὸν γράφοντα
τὰ παρόντα, ἀνεφάνη ἐν τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ ὑδραγωγοῦ
τοῦ περὶ τὴν Ὀρχήστραν. Τὸ ἔργον ἠκολούθησε κατόπιν
καὶ ἐνταῦθα τὸν φυσικὸν του δρόμον μέχρι τῆς 27ης Ἰου-
λίου, ὁπότε καὶ διεκόπη δι' οὓς οἶδατε λόγους. Τῶν δ' ἀ-

(*) Καὶ μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεάτρου τὰ τῶν τοί-
χων τούτων μένουσιν ἀκόμη ἀσαφῆ καὶ ἀπροσδιόριστα.

(**) Καὶ τὰ τοίχου τούτου, ὅστις, ἄς βῆθῃ ἐνταῦθα, οὐχὶ εὐπρεπῆ
ἔχει τὴν μορφήν, καὶ νῦν ἔτι ἀβέβαια καὶ ἀσαφῆ μένουσιν. Ἀπέχει δὲ
τῶν κεράτων τοῦ Κοίλου 11,50, περίπου Γ. Μ.

ποκαλυφθέντων παρατίθημι ὧδε συντομωτάτην περιγραφὴν.

Τὰ ἀνοίγματα τοῦ ὑδραγωγοῦ (9 πιθανῶς πάντα, ὧν μόνον τὰ 7 ἐγένοντο καταφανῆ διὰ τῆς σκαφῆς εἶναι στενότερα (0,60), ἀβαθέστερα (0,75) καὶ πολὺ τῶν τοῦ τῆς Ζέας μακρότερα (2,44—2,67) καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἐκεῖ, τὰ πρὸς τὰ ἄκρα (ὧν καὶ ἐνταῦθα μόνον τὸ ἐν ἀπεκαλύφθῃ) βραχύτερα κατὰ πολὺ τῶν ἄλλων (1,60 περίπου). Οἱ δὲ χωρίζοντες αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων λίθοι (γέφυραι) στενότεροι ἐπίσης τῶν τοῦ Θεάτρου τῆς Ζέας (μ. 0,92—1,45, πλ. 0,43, πάχ. 0,34) ἔχουσι καὶ τὸ σχῆμα πολὺ μᾶλλον ῥομβοειδές. Καλυμμάτων τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ ὑδραγωγοῦ καὶ ἐνταῦθα δὲν ἀνευρέθησαν λείψανα. Ὑπάρχει ὅμως ἐδῶ χεῖλος (ὑψ. 0,04—0,045, πλ. 0,08) πρὸς εἰσδοχὴν αὐτῶν. Τῶν ἀναβαθμῶν σώζονται λείψανα τοῦ κατωτάτου πλατέως (περὶ δευτέρου τοιοῦτου οὐδὲν δύναται νὰ ῥηθῆ βέβαιον ἐπὶ τοῦ παρόντος) ἐπὶ τοῦ βράχου κυρίως λελαξευμένου φέροντος δὲ μόνον παρυφὴν τινα, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ λίθων κατὰ τὸ πρὸς τὸν ὑδραγωγὸν μέρος του. Ἄλλων ἀναβαθμῶν ἵχνη δὲν ἀνεφάνησαν, ἂν καὶ μέρος τι τοῦ πρὸς Νότον κέρματος τοῦ Κείλου εἰς ἱκανὸν ὕψος ἀνεσκάφη. Ἐπίσης δὲ οὐδὲ κερκίδων ἵχνη ἐγνώσθησαν, ἂν καὶ λείψανα τῶν κατωτάτων βαθμίδων δύο κλιμάκων παρατηρήθησαν ἐπὶ τοῦ βράχου λελαξευμένων. Τῆς Ὀρχήστρας ἐλάχιστον μέρος ἐξεχώσθη καὶ ἀνευρέθη μόνον τὸ βραχῶδες αὐτῆς ἔδαφος. Τῆς δὲ Σκηνῆς οὐδὲν ἄλλο κατὰ τὴν νῦν σκαφὴν ἀνευρέθη ἢ ὁ προμνημονευθεὶς τοῖχος, ἂν εἰς αὐτὴν πάντως ἀνῆκεν, ἀπεκαλύφθη ὅμως ἢ πρὸς τὸν τοῖχον τοῦτον προέκτασις τοῦ ὑδραγωγοῦ (*) σκεπασμένου,

(*) Ἡ προέκτασις αὕτη ἔχει μῆκος ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ πρὸς Νότον τελευταίου ἀνοίγματος τοῦ ὑδραγωγοῦ, καθόσον ἡ σκαφή μᾶς ἐδείξε τὰ

ὅπως καὶ ὁ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου. Λεπτομερείας τι-
νάς ἄλλας μικροτέρου λόγου ἀξίας παραλείπω, Κύριε
Πρόεδρε, ἀφ' οὗ καὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Θεάτρου τούτου δὲν
δύναμαι νὰ ἐπισυνάψω Διάγραμμα. Ὁ κύριος τῆς γῆς,
οὐκ οἶδα ἐκ τίνων ὀρμώμενος λόγων, βεβαίως ὅμως οὐχί
συνωδὰ τῷ ἀρχαιολιγικῷ ἐνεργῶν νόμῳ, ἐπέχωσε καὶ
αὐθις τὸν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας ἀδρᾶ δαπάνῃ ἀνα-
σκαφέντα χῶρον πρὶν ἢ προφθάσωμεν καὶ τῶν ἐνταῦθα
ἀποκαλυφθέντων νὰ λάβωμεν διάγραμμα τοῦλάχιστον.

Περὶ εὐρημάτων οὐδὲν ἔχω νὰ εἶπω, διότι ταῦτά εἰσιν
ἀνάξια ὅλως λόγου (*). Ἐς σημειωθῆ μόνον ἐνταῦθα ὅτι,
ἐν ᾧ τὸ Θεάτρον τῆς Ζέας ἔβλεπε πρὸς χειμερινὰς Ἀνα-
τολάς (AN), τὸ τῆς Μουνυχίας ἀντιστρόφως ἔβλεπε πρὸς
θερινὰς Δυσμὰς (ΔB).

Καὶ τοιαῦτα μὲν, Κύριε Πρόεδρε, πᾶ κατὰ τὴν ἀνα-
σκαφὴν· τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν συμπέρασμα, ὡς πρὸς τὸ Τοπο-
γραφικὸν ζήτημα, τὸδε κατὰ τὸν γράφοντα τὰ παρόντα.

Ἐν μὲν τῷ τῆς Κ α σ τ ἔ λ λ α ς Θεάτρῳ ἔχομεν τὸ τῶν
Δοκίμων συγγραφέν «πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ Διονυσιακόν»
(Θουκυδ. VIII § 93), «Μουνυχίασι» (Λυσίας κατ' Ἀγορά-
του § 32 καὶ 55) καὶ «Πειραιεῖ Θεάτρον» (Ξενοφ. Ἑλλ. II
4,32), εἰς ὃ ἀναφέρονται καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 101 καὶ 102
ἐπιγραφαὶ τοῦ C. In. Gr., καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατήρχετο
ὁ Σωκράτης ὅπως βλέπη ἀγωνιζόμενον τὸν Εὐριπίδην
(Αἰλ. Π. Ἱστορ. 2,13). Ἐν δὲ τῷ τῆς Ζ έ α ς τὸ Θεάτρον,
οὗ μνημονεύει ἡ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς
ἡμετέρας Ἑταιρίας καθηγητοῦ κυρίου Σ. Κουμανοῦδη ἐν
Ἀθηναίῳ (τόμ. Α'. σελ. 11) δημοσιευθεῖσα ἐπιγραφή, κτί-

ἴγνη, 10 περίπου M. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδενὸς ἄλλου τοί-
χου ἐπὶ τῶν ἐπικαλυμμάτων αὐτῆς ἐδραζομένου ἴγνη δὲν ἐφάνησαν.

(*) Τρία μόνον ὀρθόγραμμα ἀγγείων ὅλως ἴσημα καὶ τεμάχιον ἀλα-
βάστρου.

σμα δηλ. τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ μάλιστα τῶν ὑστερωτέρων (210—160 π. Χ.). Ἡ γνώμη τοῦ Leake, ἀνδρὸς σοφοῦ τ' ἄλλα καὶ ἀγγινουστάτου, ὅτι ὁ τοῦ Λυσίου καὶ Θουκυδίδου ἀκριβέστερος τῆς τοποθεσίας τοῦ Θεάτρου προσδιορισμὸς ὑποδηλοῖ τὴν ὑπαρξιν καὶ ἄλλου θεάτρου κατὰ τοὺς τότε χρόνους (5ην καὶ 4ην ἑκατονταετηρίδα π. Χ.), δὲν φαίνεται καὶ εἰς ἐμὲ ὀρθή, ἀπλῆ δὲ ἀνάγνωσις τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Ξενοφῶντος (II 4 § 11—32) πείθει πάντα, νομίζω, ὅτι διὰ τῆς φράσεως «τὸ Πειραιεὶ θέατρον» οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ τῆς Μουνυχίας καὶ μόνον τοῦτο νὰ δηλωῖται εἶναι δυνατόν. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων καὶ ἡ ὅλη ἄλλη ἱστορία τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα Μακεδονικοὺς δύναται νὰ πείσῃ πάντα, νομίζω, ὅτι ἀνάγκη κατασκευῆς νέου θεάτρου ἐπέστη τότε, ὅτε εἶχε καταστραφῆ τὸ πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ, ἡ δὲ ἐπισκευὴ αὐτοῦ ἤθελεν ἀπαιτήσῃ μεγαλειτέραν ἴσως δαπάνην ἢ ἡ κατασκευὴ ἐκ θεμελίων μικροτέρου τοιοῦτου.

Δὲν συμβάλλουσι δ' ἄρ' αὖ γὰρ εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης ταύτης καὶ τεχνικοὶ τινες λόγοι καὶ τέλος τὰ κατὰ τὰ θεμέλια τῶν τόξων τοῦ θεάτρου τῆς Ζέας εὐρήματα, ὧν ἡ ἐκεῖ ἀνεύρεσις ἐν οἰκοδομήματι ἀρχαιοτέρῳ τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος π. Χ. ὅα ἦτο κατ' ἐμὲ ἀνεξήγητος; Διότι πιθανὴ μὲν δύναται νὰ ᾖ τῶν ἀνωτέρω στρωμάτων τῆς κατὰ τὴν νῦν ἀνασκαφὴν ἐπιχώσεως αὐτῶν μετὰ βολή τις, ἀπίστευτος ὅμως κατὰ τὸν γράφοντα τὰ παρόντα τοιαύτη κατὰ τὰ βαθύτατα αὐτῆς στρώματα καὶ δὴ καὶ μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους μάλιστα, ἐν τοῖς μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ θεάτρου χρόνοις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Ἐμπειθέστατος
Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΑΜΝΟΥΝΤΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (*).

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Ὡς γνωρίζετε, πρὸ πολλοῦ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία εἶχε στρέψει τὰ βλέμματα πρὸς τὸν ἀρχαῖον τοῦτον Δῆμον, οὐ μόνον τὸν καθαρισμόν τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσεως καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ σηκοῦ τῆς Θέμιδος προτιθεμένη, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ σκαφῆς ἔρευναν τῶν ἐκεῖ τόπων, πολὺν τὸν ἀπὸ ταύτης ἐλπίζουσα ἀμητόν. Ἄλλ' αἱ δυσχέρειαι εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, οὐκ ἐλάχισται δὲ ἡ ἔλλειψις ὕδατος καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἐκεῖ τόπων ἀξιώσεις τῶν χωρικῶν. Ἦναγκάσθημεν λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος (συνεπώπτει δὲ τὰ ἐκεῖ ἔργα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ὡς γνωρίζετε, καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος καθηγητῆς κύριος Φιντικλῆς) νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἀποπειρατηρίους τινὰς μόνον σκαφάς, ὧν τὸ ἐξαγόμενον παρατίθημι ὧδε συντόμως.

Ἄμα ἀφικομένων εἰς Ῥαμνοῦντα τὴν 5ην Αὐγούστου πρῶτον ἡμῶν μέλημα ὑπῆρξε νὰ ἐρευνησῶμεν διὰ τῶν σκαφῶν, οὓς ἐξ Ἀθηνῶν εἶχομεν συμπαραλάβει, τὸν ἐν τῷ Φρουρίῳ τόπον, ἐνθα πρὸ ἔτους ὁ ἡμέτερος Ἀντιπρόεδρος εἶχε παρατηρήσει πρῶτος κεχωσμένους τέσσαρας ἐνεπιγράφους θρόνους. Ἄλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀγανάκτησις ἡμῶν, ὅτε προσελθόντες εὔρομεν τὸν μὲν χῶρον

(*) Τῆς ἐν ταῖς Mittheilungen (IV. σελ. 277) διατριβῆς τοῦ κυρίου Dr Lolling μόλις κατὰ τὴν τύπωσιν τῆς παρουσίας ἐκθέσεως ἔλαβον γνῶσιν. Ὅσα ἐκεῖ μνημονευόμενα ἐνταῦθα δὲν ἀναφέρονται δὲν εἶδον. Πόθεν κυρίως προῆλθεν ἡ 0,45 Γ. Μ. περίπου ἐπίχωσις ὑφ' ἣν τὸ κρηπίδωμα ἔκκετο κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν μου δὲν γνωρίζω. Καὶ τὸ βᾶθρον δὲ τὸ τὴν ἔμμετρον φέρον ἐπιγραφὴν κεχωσμένον ἔλας καὶ ἀρά-
τον ἦτο.

ἀνεσκαμμένον, μετατοπισμένους δὲ τοὺς Θρόνους καὶ δύο αὐτῶν πρόσφατα φέροντας Θραύσματα. Καὶ ὅμως τὰ γενόμενα εἶναι εὐεξήγητα. Ἀρχαιοκάπηλοι δηλ. ἢ καὶ τῶν χωρικῶν τινες εἶχον ἐπιχειρήσει, πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς σταθμευοῦσης νῦν ἐκεῖ ἐνόπλου φρουρᾶς, τὸ ἔργον, τὶς οἶδε τί ἐλπίζοντες νὰ εὕρωσιν ὑπὸ τοὺς Θρόνους, ψευθόντες δὲ τῶν ἐλπίδων ἀφῆκαν αὐτὸ πιθανῶς ἡμιτελεές. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον σκάψαντες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ 0,45 Γ. Μ. περίπου βαθύτερον ἀνεύρομεν κρηπίδωμα ἐκ πέντε μεγάλων λευκῶν λίθων διὰ γομφώσεως μολυβδίνης, ἐν μέρει καὶ νῦν ἔτι σωζομένης, συνδεομένων πρὸς ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸ ἕτερον αὐτῶν ἄκρον βάθρον ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Φρουρίου πλευρᾶς τήνδε φέρον τὴν ἐπιγραφὴν γράμμασιν, ὡς βλέπετε, τῶν Μακεδονικῶν χρόνων

ΞΕΝΟΚΡΑ · · ·
· · ΝΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ

(Ξενοκράτης Ξενοκράτους Ῥαμνούσιος) (*).

Τὸ ἦτο τὸ κρηπίδωμα τοῦτο μοὶ εἶνε ἄδηλον· νὰ βεβαιώσω δὲ δὲν δύναμαι ἂν οἱ 4 θρόνοι καθ' ἣν εἶδε τὸ πρῶτον αὐτοὺς ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος θέσιν ἔκειντο κατὰ χώραν ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος ἐδραζόμενοι· ἢ ὀλόγυρα αὐ-

(*) Τῶν πλίνθων τοῦ κρηπιδώματος τὰ μέτρα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς·

1)	μ.	0,86,	πλ.	0,87,	ῦψος ἢ πᾶχ.	0,35
2)	"	1,09,	"	0,47,	" " "	0,11
3)	"	1,63,	"	0,95,	" " "	0,24
4)	"	1,58,	"	0,95,	" " "	0,20
5)	"	1,56,	"	0,95,	" " "	0,21

Τὸ βάθρον (ὅπερ πρὸ τῆς ὑφ' ἡμῶν σκαφῆς μόλις διεκρίνεται κατὰ τὸ ἀνώτατον μέρος) ἔχει μῆκος 1,28 πλ. 0,39 ῦψ. ἢ πᾶχ. 0,39 σώζεται δὲ ὅλον, ἄνευ κοιλώματος ἄνω, τὰ δὲ μὴ ἀναγραφέντα γράμματα ἢ δυσδιάκριτα εἶναι ἢ οὐδὲν διακρίνονται.

τοῦ εἰς πλάτος Γ. Μέτρου περίπου καὶ εἰς βάθος μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους πάντοτε σκαφή οὐδὲν ἕτερον ἀπέκάλυψεν ἡμῖν μακροτέραν δὲ καὶ ἀκριβεστέραν δὲν ἐπέτρεπον οἱ καιροί. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸ κρηπίδωμα τοιαῦτα· οἱ δὲ θρόνοι εἶναι κατὰ πάντα σχεδὸν ὁμοιοὶ τοῖς εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκ τοῦ σηκοῦ τῆς Θέμιδος μετενεχθεῖσιν ὑφ' ἡμῶν μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐκεῖ ἐργασιῶν μας. Φέρουσι δὲ οἱ μὲν τρεῖς ὀλίγον τι ὁ δὲ τέταρτος τὸ πλεῖστον τῆς ἀνακλίσεως μέρος, ἥτις δὲν φαίνεται νὰ ἦτο μεγάλη (0,30), πάντες δὲ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα διάφορα θραύσματα καὶ τὸ λυπηρότερον κολοβὴν τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφὴν, ἐνὸς ἢ (ὅπερ καθ' ἡμᾶς πιθανώτερον) πλειόνων ὅλως ἐκλιπόντων· καὶ τῷ ὄντι, ὡς νῦν αὕτη φθέγγεται,

1	2	3	4
Ἰερεὺς Ἡρω	— Ἀρχηγέτου	— ἀνέθηκεν	— Διονύσω

καὶ τῶν δημοτῶν— καὶ τῶν στρατιωτῶν — καὶ σφραγισθεῖς— ὑπὸ τῆς βουλῆς (οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ δεικνύουσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν τάξιν μόνον, καθ' ἣν νῦν ἐτοποθετήθησαν ὑπ' ἐμοῦ οἱ θρόνοι) ἐπικυροῖ μὲν τὴν γνώμην τῶν εἰπόντων ὅτι ἐν συνεχείᾳ πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ, ἀλλ' οὐδὲν παρέχει ἡμῖν σαφὲς νόημα, οὐδὲ τὸ ὄνομα καὶν ὀλόκληρον τοῦ ἀναθέντος. Τὰ γράμματα τῶν ὑστέρων Μακεδονικῶν χρόνων εἰσὶν ἐπιμελῶς γεγλυμμένα καὶ ἀναγινώσκονται εὐχερέστατα. Δὲν μετεκομίσθησαν δὲ καὶ οὗτοι ἐνταῦθα διὰ τὸ δυσχερὲς ἢ μᾶλλον ἀδύνατον τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς αὐτῶν (*).

(*) Μέτρα ἔχουσι πάντες τὰ αὐτὰ περίπου τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ νῦν εὐρισκομένων, δηλ. πλ. 0,63, πλ. τοῦ καθίσματος 0,35, ὕψ. μέχρι τῆς ἀνακλίσεως 0,45, βάθος κοιλότητος 0,13 καὶ εἰσὶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου (πενταλησοῦ πιθανώτατα) πεποιημένοι. Οἱ ἐν τῷ Μουσεῖῳ, οἵτινες ἀμ-

Καί, τοιαῦτα μὲν τὰ τῆς διημέρου ἐν τῷ φρουρίῳ σκαφῆς ἀποτελέσματα. Εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ἠρξάμεθα σκάπτοντες ἐν τινι κατὰ τὴν ἀτραπὸν τὴν εἰς τὸ φρούριον ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἄγουσαν 300 περίπου βήματα τούτου ἀπέχοντι καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαιοκαπήλων προηνεωγμένῳ Λάκκῳ, ἔνθα ἐλέγετο ὅτι ἐκρύπτοντο λίθοι ἐνεπίγραφοι καὶ γλυπτὰ ἔργα. Τὰ τῆς ἐνταῦθα σκαφῆς οὐχὶ ὄλως ἀκάρπου ἀποβάσης, ἐν μέρει μόνον ἐγνώρισεν ἐξ αὐτοψίας ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἀναγκασθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας. Καὶ πρῶτον μεταξὺ ἄλλων τετραγώνων ἀνεπιγράφων εὑρέθη τῷ ὄντι βάθρον φέρον γράμμασι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων τὴν ἐξῆς ἑμμετρον ἐπιγραφὴν·

..... Ε . χων ἀτραπὸν ξένη φράζεο σῆμα
 γενητῶν, ὅς γενεὴν ἔλιπον
 ὦν ἑμολον πύματος βασιλεία Ἀίδαο
 ιπαρω θυμὸν ἀποπρολιπὸν

Ὁ λευκὸς τοῦ βάθρου (κοίλου τὰ ἄνω) λίθος εἶναι πάντοθεν ἀποπεθραυμένος πλὴν τοῦ κατὰ τὸ τέλος τῶν στίχων μέρους (μ. 1,14, πλ. 1,07, ὕψ. 0,50). Τὰ δὲ γράμματα ἐξ ἀρχῆς οὐχὶ ἐπιμελῶς καὶ βαθέως γεγλυμμένα κατέστησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἀρχὴν μάλιστα τῶν στίχων δυσδιάκριτα. Ἀμφιβάλλω λοιπὸν ἂν καλῶς ἀνέ-

φότεροι κατέκειντο ἐν τῷ Σηκῶ τῆς Θέμιδος, ἦσαν δὲ πρὸ πολλοῦ γνωστοί, φέρουσι τὰς δε τὰς ἐπιγραφάς·

1	2
Νεμέσει	Θέμιδι
Σώστρατος	Σώστρατος
ἀνέθηκεν	ἀνέθηκεν.

Τῶν γραμμάτων τῆς πρώτης λέξεως τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς ἔχου μόνον, ἀλλ' ἔχου ἀσφαλῆ, σώζονται. Τὸ δὲ σχῆμα αὐτῶν τοὺς Μακεδονικοὺς μνηστῆρας ὡσαύτως χρίνους, ἀλλ' ἴσως ἀρχαιοτέτους πως τῶν τῶν ἄλλων τεσσάρων. Ἀμρότεροι δὲ εἰσὶν ἵκαν ὡς λελωθεμένοι καὶ τῆς ἀνακλῆσεως μόνον ὁ ἕτερος σώζει ἐλάχιστον μέρος.

γνωσα ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ ἕμολον καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ
ιπαρω πρὸ τοῦ ι τοῦ ὁποίου διακρίνονται καὶ ἄλλα
τινὰ γράμματα Λ ἢ Δ ἢ καὶ Α τὸ σχῆμα ἔχοντα, ἀλλὰ
μετὰ τὸ κατ' ἐμέω οὐδὲν διέκρινα.

Μεγάλη ἐπίσης μοι ἐφαίνετο ἡ ἀπόστασις ἐν τῷ λίθῳ
τοῦ Ω ἀπὸ τοῦ Ν τῆς λέξεως ΩΝ, ἀλλ' ἐπίσης οὐδὲν ἐν
τῷ μεταξὺ ἠδυνήθην νὰ διακρίνω. Ἄτυχῶς, ἀν καὶ μετὰ
πολλῆς ἐπιμελείας ἀνηρεύνησα ὅλους τοὺς ἐκεῖ λίθους,
οὐδὲν ἕτερον τεμάχιον τοῦ βάρου ἀνεύρον καὶ οὕτω ἀ-
πέβη, ἐμοὶ τοῦλάχιστον, ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς
ἀνέφικτος καὶ ἡ γνῶσις τοῦ εἰς ποῖον ἀνήκε τὸ σῆμα
ἀδύνατος.

Περὶ ἐτέρου τινὸς κυλινδρικοῦ, ἐκ δύο τεμαχίων προσ-
αρμοζομένων ἀλλὰ μὴ ἀποτελούντων τὸ ὅλον, βάρου,
ἐφ' οὗ μόλις ἠδυνήθην ν' ἀναγνώσω

ος

εμενος,

ἀδύνατον δὲ ἦτο νὰ λάβω ἀποτύπωμα, οὐδὲν ἔχω νὰ πα-
ρατηρήσω εἰμὴ ὅτι διὰ τὸ εὐμετακόμιστον τὸ μετέφερα
εἰς τὸ φυλακεῖον ἀσφαλείας χάριν (ὑψ. σωζόμενον 0,33,
διάμετρος 0,57, ἄνω κοῖλον). Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνευρέθη-
σαν, κύριε Πρόεδρε, καὶ τὰ ἐξῆς γλυπτὰ ἔργα.

1) Κορμὸς ταπεινοῦ ἀναγλύφου (τὸ ἀπὸ τῶν μαστῶν
μέχρι τῶν σφυρῶν περίπου μέρος). Ὁ λίθος (πεντελήσιος
πιθανώτατα) πάντοθεν ἀποκεκρουσμένος εἶναι μόνον πρὸς
τ' ἀριστερὰ (δεξιᾷ τῷ ὄρῳντι), ἀλλ' ὅχι καθ' ὅλον τὸ ὕψος
αὐτοῦ, ἀβλαβῆς (ὑψ. 0,77, πλ. 0,51, πάχ. 0,09). Γυνή
ἢ μᾶλλον κόρη ἐρειδομένη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ σκέλους ἐν
στάσει οὐχὶ ὄλως κατ' ἐνώπιον ἀνέχει μικρὸν τὸ ἀρι-
στερον ἐλαφρῶς κατὰ τὸ γόνυ αὐτὸ κάμπτουσα. Περιβέ-
βληται δὲ χιτῶνα ποδῆρη μετὰ διπλοῖδιου διὰ ταινίας
ὑπὸ τοὺς μαστοὺς (ἐνθα δὴ καὶ εἶναι ἀποκεκρουσμένος ὁ

λίθος) περιεζωσμένη και άνέχει τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς πρὸς τὸ σῶμα κεκλιμένης ἀριστερᾶς χειρὸς (ἥτις ὀλόκληρος και μόνη τῶν ἄκρων σώζεται) ἐλαφρῶς τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὀπισθεν κατερχόμενόν ποτε πέπλον. Τὸ ἔργον, ἂν ὀλόκληρον ἐσώζετο, θὰ ἦτο ὄχι εὐκαταφρόνητον, και περ εἰς τὰ καθέκαστα δεικνύον ἀτελείας.

2) Τὸ ἥμισυ περίπου σώματος ὑδρίας (0,41—0,43) στέρεᾶς λουτροφόρου. Γυνὴ ἐν ποδῆρει χειριδωτῶ χιτῶνι και ἱματίῳ κάθηται ἐπὶ κλισίας και σφίγγει τὴν δεξιὰν τοῦ πρὸ αὐτῆς ἐν τῇ συνήθει ἀναβολῇ ἴσταμένου νεανίου. Ἔργασία πάνυ καλή. Διατήρησις μετρία.

3) Τμήμα (ναῖδοσχήμου) νεκρικοῦ μνημείου καθ' ὃν τρόπον τὸ ἀπὸ τοῦ Θριασίου πεδίου πεπονημένον. (Bull. de cor. Hellénique 1880 p. 59). Ἐν γλυφῇ λίαν ταπεινῇ (και πιθανῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὄλης παραστάσεως) ἕσταται γυνὴ κατ' ἐνώπιον (en face) ἐν ποδῆρει, διὰ ζώνης χαριέντως κολπουμένῳ, χιτῶνι και ἱματίῳ. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ στήθους μετὰ τοῦ λαιμοῦ και τῆς κεφαλῆς ἐλλεῖπει. Τὰ κάτω ἄκρα δὲν ἐφαίνοντο. Τοῦ δεξιοῦ βραχίονος σώζεται τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς μέρος ἐν ἐκτύπῳ γλυφῇ ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπακουμβισμένη, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ φαίνεται τῷ ἱματίῳ κεκαλυμμένον τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς χειρὸς μέρος ἐν ὅλῳ ἐκτύπῳ γλυφῇ και τοιαύτη θέσει, ὡσεὶ διὰ τῶν ἄκρων δακτύλων ἀνεῖχε κατὰ τὸν λαιμὸν τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὀπισθεν καταπίπτον ἱμάτιον. (Ἄρά γε ἀνήκει ἐνταῦθα τὸ ἐν Βαρβακείῳ ὑπ' ἀριθ. 3318 ἐκ Ῥαμνοῦντος μέγα τεμάχιον;) Πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς γυναικὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀνὴρ ἐν καταγραφῇ (en profil) και ἐν ὅλῳ ἐκτύπῳ γλυφῇ, τὸν ἀριστερὸν βραχίονα, τὰ νῶτα και τὰ ἀπὸ τοῦ στομάχου και κάτω ἐμπρόσθια μέρη τοῦ σώματος καλύπτον τῷ ἱματίῳ. Τοῦ

γυμνοῦ δεξιῦ βραχίονος σώζεται μόνον τὸ μέχρι τοῦ ἀγκῶνος μέρος, ἡ δὲ κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ οἱ πόδες ἐλλείπουσιν. Καὶ ὄλον δὲ τὰ σωζόμενον τοῦ κορμοῦ μᾶλλον τοῦ τῆς γυναικὸς εἶναι λελωθῆμένον (μ. 1,39, πλ. 1,05, πάχ. τοῦ λίθου ἐφ' οὗ αἱ γλυφαὶ 0,11) ὁ λίθος (πεντελήσιος;) εἶναι πάντοθεν ἀποκεκρουσμένος.

4) Κορμὸς ἀνδρὸς ἰσταμένου ἐν *x a τ α γ ρ α φ ῆ* (en profil) εἰς ὅμοιον, οἷον τὸ ἀνωτέρω, νεκρικὸν μνημεῖον ἀνήκων (γλυφὴ ὡσαύτως ὅλως ἔκτυπος) ὁ ἀριστερὸς βραχίον, τὰ νῶτα καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στομάχου καὶ κάτω ἐμπρόσθια καλύπτονται τῷ ἱματίῳ. Τοῦ γυμνοῦ δεξιῦ βραχίονος σώζεται τὸ μέχρι τοῦ ἀγκῶνος μέρος. Ἡ κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ οἱ πόδες μετὰ τοῦ πλείστου τῆς κνήμης ἐλλείπουσιν. Καὶ τοῦ σωζομένου δὲ μέρους ἡ διατήρησις εἶναι μετριωτάτη.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐξαγόμενα, Κύριε Πρόεδρε, τῆς ἐν Ῥαμνοῦντι ἐφθήμερου σκαφῆς. Γνωρίζετε δὲ ὅτι μετὰ τῶν δύο μνημονευθέντων θρόνων μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ἐνταῦθα περιγραφέντα γλυπτὰ ἔργα διὰ τὸ εὐκόλον τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν. Εὐχῆς ὅμως ἔργον θὰ ἦτο καὶ ἡ μετακόμισις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3, ἥτις διὰ δαπάνης 150—180 δραχμῶν δύναται νὰ κατορθωθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Εὐπειθέστατος

Δ: ΦΙΛΙΟΣ.

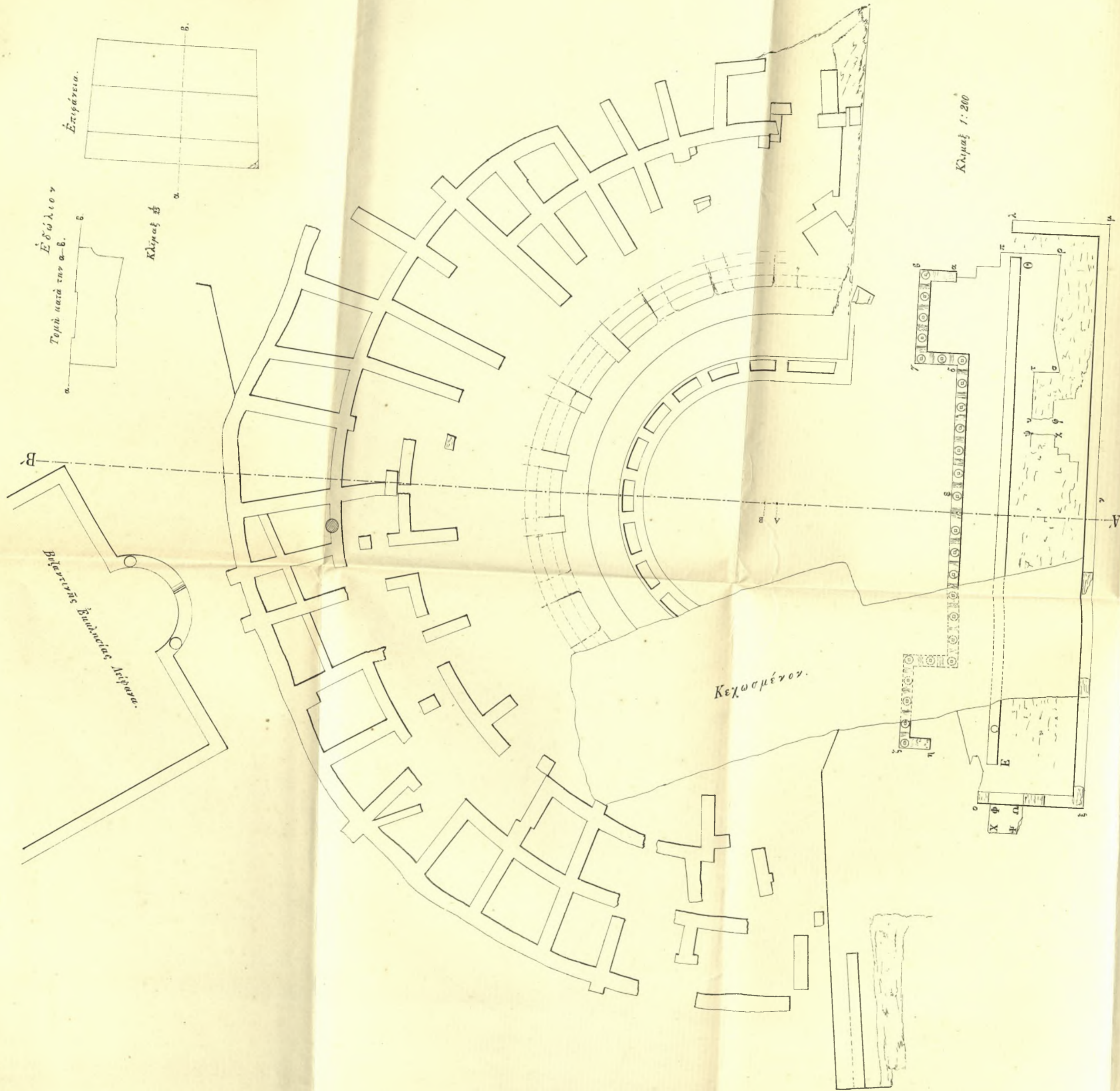
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ.	στίχ.	ἀντί	ἀνάγνωθι
10	8	κυκλοφερές	κυκλοτερές
»	30	Φραγκοκκλήσια,	Φραγκόκκλησια,
13	18	προηνεωγμένω	προηνεωγμένω
»	22	ὦν τὸ μεῖζον	ἐξ ὧν ἐν
20	30	Uoyges	Voyages
25	3	Συμβουλίου	τοῦ Συμβουλίου
27	12	ἦτις	ἦτις διὰ τὰ νομίσματα ιδίως
41	9	Ἄθανοσιάδης	Ἄθανασιάδης
55	22	ἐν τέλει τῆς § θές (*)	
60	7	ἀδρᾶ	ἀδρᾶ
61	3	τ' ἄλλα	τᾶλλα
65	14	δς	οἷ
67	22	ἐπακουμβισμένη	ἐπακουμβισμένον
»	31	καλύπτον	καλύπτων
68	5	μετὰ τὴν παρένθεσιν θές ἄνω τελείαν.	

ΕΘΝ. ΚΑΠΟΔ. ΠΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Τομή κατά τὸν ἄξονα Α'-Β'

